

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาลักษณะกลุ่มเพื่อนและจุดมุ่งหมายในชีวิตของ นักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร ด้วยการวิเคราะห์โดยรวม และโดยการ เปรียบเทียบ ระหว่าง ระดับชั้นปี ภูมิภาคอาเซียน ที่พักอาศัย รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษา ตอนปลาย รวมทั้งการหาความสัมพันธ์ ของกลุ่มเพื่อนในบางเรื่อง เพื่อเป็นการสนองวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้เสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลทีละส่วนในรูปตารางและความเรียง โดยแยกออกเป็น 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

- ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะกลุ่มเพื่อนทั้ง 4 ด้าน และจุดมุ่งหมายในชีวิต ของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมเก็บรายชื่อ กล่าวคือ ลักษณะการคบเพื่อน และการเข้ากลุ่มเพื่อน วิเคราะห์เป็นจำนวนและร้อยละ เหตุผลใน การเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจ ในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการจัดอันดับที่ (Rank) สำหรับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน และความประทับใจในกลุ่มเพื่อน จะวิเคราะห์รวมเป็นรายด้านด้วย
- ตอนที่ 3 เปรียบเทียบลักษณะกลุ่มเพื่อนในแต่ละด้านและจุดมุ่งหมายในชีวิตของ นักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน จำแนก ความระดับชั้นปี ภูมิภาคอาเซียน ที่พักอาศัย รายได้รวมของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสถานที่ที่ สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยการหาค่าร้อยละและทดสอบ ค่าไคสแควร์ (Chi-square test)

2. เปรียบเทียบเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต จำแนกตามระดับชั้นปี ภูมิลำเนาเดิม ที่พักอาศัย รายได้รวมของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันก็จะทำการทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Multiple Comparison on Treatment Mean)

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง โดยจะเสนอเฉพาะตารางที่มีความแตกต่างระหว่างคู่เท่านั้น ส่วนตารางความแปรปรวนทางเดียวจะนำเสนอในภาคผนวก

3. เปรียบเทียบเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต จำแนกตามสถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

การนำเสนอในข้อ 1 และข้อ 3 จะนำเสนอเฉพาะตารางที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001 เท่านั้น ส่วนตารางที่ไม่มีความแตกต่างกันจะนำเสนอในภาคผนวก

- ตอนที่ 4 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน และกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเป็นรายข้อ วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์จากค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	แสดงว่า	เป็นจริงที่สุดหรือปฏิบัติทุกวัน
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	แสดงว่า	เป็นจริงมากหรือปฏิบัติอาทิตย์ละ 1-3 ครั้ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	แสดงว่า	เป็นจริงปานกลางหรือปฏิบัติเดือนละ 1-3 ครั้ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	แสดงว่า	เป็นจริงน้อยหรือปฏิบัติภาคละ 1-3 ครั้ง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	แสดงว่า	ไม่เป็นจริงหรือปฏิบัติปีละครั้งหรือ ไม่ปฏิบัติ

สำหรับข้อที่มีความหมายทางนิเสธ (Negative) ได้แก่ ข้อ 54, 57, 59

และ 62 ได้กำหนดเกณฑ์จากค่าเฉลี่ยไปในทางตรงกันข้าม คือ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	แสดงว่า	ไม่เป็นจริง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	แสดงว่า	เป็นจริงน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	แสดงว่า	เป็นจริงปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50-3.49	แสดงว่า	เป็นจริงมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	แสดงว่า	เป็นจริงที่สุด

ยกเว้นในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความประทับใจในกลุ่มเพื่อนกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน และกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ซึ่งยังคงใช้เกณฑ์จากค่าเฉลี่ยคงเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. สถาบันที่ศึกษา		
คณะพยาบาลศาสตร์มหิดล	163	24.8
วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ	177	26.9
วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	159	24.2
โรงเรียนพยาบาลทหารอากาศ	159	24.2
2. ระดับชั้นปีที่ศึกษา		
ปีที่ 1	167	25.4
ปีที่ 2	163	24.8
ปีที่ 3	164	24.9
ปีที่ 4	164	24.9
3. ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพมหานคร	174	26.4
ภาคกลาง (รวมทั้งภาคตะวันออก)	268	40.7
ภาคเหนือ	55	8.4
ภาคใต้	119	18.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	42	6.4
4. ที่พักประจำ		
บ้านตนเอง	97	14.7
หอพักเอกชน	5	.8
หอพักสถาบัน	539	81.9
อื่น ๆ (บ้านญาติ, บ้านเช่า)	17	2.6

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเฉลี่ยเดือนละ		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	223	33.9
ตั้งแต่ 5,000-10,000 บาท	344	52.3
ตั้งแต่ 10,001-15,000 บาท	66	10.0
ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป	25	3.8
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา		
เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.25	78	11.9
เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.25-2.75	273	41.5
เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.76-3.25	239	36.3
เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป	68	10.3
7. สถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย		
โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร	303	46
โรงเรียนในต่างจังหวัด	355	54

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาใน 4 สถาบัน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 658 คน คือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 163 คน วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ 177 คน วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ 159 คน และโรงเรียนพยาบาลทหารอากาศ 159 คน มีดังนี้

เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวนชั้นปีละ 164 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 เท่ากัน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง ซึ่งรวมทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาอยู่ในกรุงเทพมหานคร 174 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 พักประจำอยู่ในหอพักสถาบัน จำนวนมากถึง 539 คน

คิดเป็นร้อยละ 81.9 และพักอยู่ในหอพักเอกชนเพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเดือนละ 5,000-10,000 บาท มีจำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป มีเพียง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ได้เกรดเฉลี่ย 2.25-2.75 จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 เกรดเฉลี่ย 2.76-3.25 จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด มีจำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 54

จากผลการวิจัย ปรากฏว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวนมากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ทั้งนี้เนื่องจากเป็นปีแรกที่นักศึกษาผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษาตามจำนวนที่ทางสถาบันได้กำหนดไว้ และเมื่อเข้ามาศึกษาแล้วไม่สามารถสอบได้เกรดเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด จึงไม่อาจผ่านชั้นสู่ชั้นปีต่อไปได้ กอปรกับมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งซึ่งพลาดหวังจากการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในสาขาวิชาที่ตนต้องการ ดังนั้นจึงไปสมัครสอบคัดเลือกในปีการศึกษาใหม่ เมื่อสอบได้ในสาขาที่ตนต้องการแล้ว ก็จะลาออกจากสถาบัน ซึ่งจะพบได้ทุกปีการศึกษา ดังที่พบที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จึงทำให้จำนวนนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ มีน้อยกว่าชั้นปีที่ 1 และจากการที่นักศึกษาจำนวนมากมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางซึ่งรวมทั้งภาคตะวันออกด้วย รองลงมาอยู่ในกรุงเทพมหานครนั้น คาดว่าเป็นเพราะสถานที่ตั้งของสถาบันทั้ง 4 แห่ง อยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงทำให้นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร และสถานที่ใกล้เคียงเข้ามาศึกษากันมาก สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น นอกจากระยะทางจะไกลจากกรุงเทพมหานครแล้ว ในแต่ละภาคยังมีมหาวิทยาลัยที่มีคณะพยาบาลศาสตร์อยู่ด้วยทุกแห่ง และผู้ที่ภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นนั้น จะได้รับการพิจารณาเข้าศึกษาเป็นพิเศษด้วย ตลอดจนมีวิทยาลัยพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขซึ่งรับนักศึกษาเข้าศึกษาอีกด้วย จึงทำให้นักศึกษาซึ่งมีภูมิลำเนาในภาคเหล่านี้มีจำนวนน้อย แต่ถาพิจารณาจำนวนรวมแล้วจะพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในต่างจังหวัดมากกว่าอยู่ในกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่พักอยู่ในหอพักสถาบันและพักอยู่ในหอพักเอกชนน้อยที่สุด เนื่องจากสถาบันทั้ง 4 แห่ง มีหอพักของสถาบันให้นักศึกษาได้พักอาศัยในบริเวณวิทยาลัยหรือบริเวณใกล้เคียงโดยไม่คิดมูลค่า เพื่อความสะดวกในการขึ้นศึกษาภาคปฏิบัติ และเมื่อพิจารณา

ถึงรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งจำนวนมากมีรายได้ 5,000-10,000 บาท ต่อเดือน รongลงมาคือต่ำกว่า 5,000 บาท และนักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด โดยที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในต่างจังหวัดด้วยแล้ว จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้นักศึกษาพักอยู่ในหอพักสถาบันมากที่สุด และพักหอพักเอกชนน้อยที่สุดทั้งกล่าว และยังมีผลกระทบบึงเกรคเฉลี่ยของนักศึกษาอีกด้วย กล่าวคือ นักศึกษาจำนวนมากได้เกรคเฉลี่ย 2.25-2.75 ซึ่งจากการศึกษาของ คมเพชร ฉัตรสุภกุล (2515 : 80-84) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรม มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะกลุ่มเพื่อนทั้ง 4 ด้าน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล โดยรวมเป็นรายข้อ และเป็นรายค่านิในหัวข้อเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิต

ตารางที่ 4 ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมเป็นรายข้อ

ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
8. ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิทในสถาบันหรือไม่		
มี	658	100
ไม่มี	0	0
9. เพื่อนสนิทในสถาบันของท่านมีจำนวนเท่าใด		
1 คน	31	4.7
2 คน	90	13.7
3 คน	123	18.7
4 คน	108	16.4
5 คน	101	15.3
6 คน	71	10.8
ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	134	20.4
10. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีฐานะทางเศรษฐกิจตั้งค้อย่างไรบ้าง		
ทัดเทียมกับท่าน	373	56.7
ดีกว่าท่าน	47	7.1
ค้อยกว่าท่าน	6	.9
มีหลายระดับ	232	35.3
11. กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีภูมิลำเนาจากที่ใดบ้าง		
ภูมิลำเนาเดียวกับท่าน	47	7.1
ภูมิลำเนาเดียวกับท่านเป็นส่วนใหญ่	139	21.1
ต่างภูมิลำเนากับท่านเป็นส่วนใหญ่	194	29.5
ต่างภูมิลำเนากับท่าน	278	42.2

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีลักษณะ ดังต่อไปนี้		
12. พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกับท่าน		
ใช่	572	87.1
ไม่ใช่	85	12.9
13. ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติกลุ่มเดียวกับท่าน		
ใช่	224	34.1
ไม่ใช่	432	65.8
ไม่ตอบ	1	0.2
14. เป็นนักศึกษาในชั้นปีเดียวกับท่าน		
ใช่	650	98.9
ไม่ใช่	7	1.1
15. มีความสนใจและรสนิยมคล้ายคลึงกับท่าน		
ใช่	510	77.6
ไม่ใช่	147	22.4
16. ชอบกิจกรรมเดียวกันหรืออยู่ในชมรมเดียวกันกับท่าน		
ใช่	411	62.6
ไม่ใช่	245	37.3
ไม่ตอบ	1	0.2
17. มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับท่าน		
ใช่	189	28.8
ไม่ใช่	468	71.2

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
18. จมชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเดียวกับท่าน		
ใช่	86	13.1
ไม่ใช่	571	86.9
19. อยู่ในกลุ่มกิจกรรมเดียวกันกับท่าน		
ใช่	393	59.8
ไม่ใช่	264	40.2

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาทั้ง 658 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 มีกลุ่มเพื่อนสนิทภายในสถาบัน โดยมีเพื่อนสนิทตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 มีเพื่อนสนิท 3 คน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 มีเพื่อนสนิท 4 คน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 มีเพื่อนสนิท 5 คน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 มีเพื่อนสนิท 6 คน จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และมีเพื่อนสนิท 1 คน มีจำนวนเพียง 31 คน เท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 4.7 นอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษามีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมตกต่ำกับนักศึกษาถึง 373 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมามีฐานะหลายระดับ จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 ส่วนมีฐานะค่อนกว่า มีจำนวนเพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และพบว่ากลุ่มเพื่อนสนิทจำนวน 278 คน มีภูมิฐานะต่างกันกับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 42.2 จำนวน 194 คน มีภูมิฐานะต่างกันกับนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 29.5 และจำนวนเพียง 47 คนเท่านั้น ที่มีภูมิฐานะเดียวกันกับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.1 นอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มเพื่อนสนิทเป็นนักศึกษาในชั้นปีเดียวกันกับนักศึกษาเป็นจำนวนมากถึง 650 คน คิดเป็นร้อยละ 98.9 พักอยู่ในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษา จำนวน 572 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 มีความสนใจและมีรสนิยมคล้ายคลึงกันกับนักศึกษา จำนวน 510 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6

ชอบกิจกรรมเดียวกันหรืออยู่ในชมรมเดียวกันกับนักศึกษา จำนวน 411 คน คิดเป็นร้อยละ 62.6 และอยู่ในกลุ่มทิวความรู้เดียวกันกับนักศึกษา จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่านักศึกษาทุกคนมีเพื่อนสนิทในสถาบัน โดยมีจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 7 คนขึ้นไปมากที่สุด รองลงมาคือ จำนวน 3 คน 4 คน และ 5 คน ตามลำดับ น้อยที่สุดคือ 1 คน ซึ่งสอดคล้องกับที่ ทวีร์ สัม ธานี และคณะ (2514 : 295) กล่าวว่า เด็กหญิงวัยรุ่นตอนต้นจะมีเพื่อนสนิทหนึ่งคนที่จะบอกความลับได้ มักไปเป็นหมู่ประมาณ 3 คน จำนวนกลุ่มเพื่อนจะเพิ่มขึ้นเป็น 6-8 คน หรือมากกว่านั้นเมื่ออายุ 15 ปี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉลองรัฐ อินทรีย์ และคณะ (2528 : 83-84) ที่พบว่าวัยรุ่นเพศหญิงมีจำนวนเพื่อนสนิทมากที่สุดคือ 3-5 คน เพราะถ้าวรวมจำนวนนักศึกษาที่มีเพื่อนสนิท 3-5 คน เข้าด้วยกันแล้ว จะมีจำนวนมากที่สุดคือ 332 คน หรือร้อยละ 50.4

สำหรับฐานะทางเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มเพื่อนสนิท พบว่า ส่วนใหญ่มีฐานะทัดเทียมกับนักศึกษา ซึ่งแตกต่างกับผลการวิจัยของ เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2520 : 80-83) ที่พบว่า นิสิตหญิงส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิยมคบเพื่อนที่มีฐานะดี ส่วนภูมิฐานะของกลุ่มเพื่อนสนิทพบว่าการคบเพื่อนสนิทจำนวนมากที่สุดมีภูมิฐานะต่างกันกับนักศึกษา นอกจากนั้นยังพบว่าเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีเดียวกันกับนักศึกษา พักอยู่ในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษา มีความสนใจและมีรสนิยมคล้ายคลึงกันกับนักศึกษา ชอบกิจกรรมเดียวกันหรืออยู่ในชมรมเดียวกันกับนักศึกษา และอยู่ในกลุ่มทิวความรู้เดียวกันกับนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกันกับที่ สติศัย นิยมญาติ (2525 : 106-111) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าร่วมกลุ่ม ได้แก่ ความดึงดูดใจระหว่างบุคคล ซึ่งรวมถึง การอยู่ใกล้เคียงกันหรือใกล้ชิดกัน การมีคุณลักษณะหลายอย่างเหมือนกัน โดยเฉพาะการที่บุคคลอยู่ใกล้ชิดกัน ได้เกี่ยวข้องสัมพันธ์ เห็นหน้าตากันบ่อย ๆ และมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็นประจำ จะเป็นปัจจัยเบื้องต้นที่ทำให้บุคคลได้เรียนรู้นิสัยใจคอ ความคล้ายคลึง และความแตกต่างในค่านิยมต่าง ๆ ต่อกัน ถ้าปรากฏว่าจากการเกี่ยวข้องและการปะทะสัมพันธ์ทำให้เรารู้ว่าเขาเป็นผู้ที่คล้ายคลึงกับเราหลายอย่าง ก็อาจจะทำให้ความชอบพอกันเกิดขึ้น นอกจากนั้นก็ยังมีปัจจัยอื่น คือ ลักษณะกิจกรรมของกลุ่ม ซึ่งเป็นแรงดึงดูดให้บุคคลเข้าร่วมกลุ่มได้คืออย่างหนึ่ง เมื่อเขากลุ่มไปแล้วถ้าประสบความสำเร็จก็อาจจะไม่เข้าร่วมกลุ่มนี้อีก แต่หันไปเข้าร่วมกลุ่มในกลุ่มใหม่อีกได้

ตารางที่ 5 เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมเป็นรายข้อและรายคำ

ข้อที่	เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน	\bar{x}	S.D.	ลำดับที่
20.	เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน	3.021	0.817	11
21.	ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน	3.043	0.918	10
22.	เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวแก่เพื่อน	3.347	0.879	7
23.	ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาส่วนตัวจากเพื่อน	3.199	0.970	9
24.	ได้มีเพื่อนเที่ยวเตร่สนุกสนาน	3.402	1.033	6
25.	ใกล้ชิดกันและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มประสบการณ์ชีวิต	4.113	0.783	2
26.	ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจ การเมือง	3.288	1.008	8
27.	ต้องการมีคนที่รัก และไว้วางใจได้	4.137	0.813	1
28.	ต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจ	4.078	0.866	3
29.	เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงา ไม่ต้องอยู่ลำพังคนเดียว	3.628	1.006	5
30.	เพื่อความอบอุ่นใจ	3.864	0.900	4
	รวม	3.556	0.524	

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่ามีค่าเฉลี่ยซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมากอยู่ 5 ลำดับ โดยเรียงตามลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 5 ทั้งนี้คือ ต้องการมีคนที่มีคนน่ารักและไว้วางใจได้ ($\bar{x} = 4.137$) ใ้รู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิต ($\bar{x} = 4.113$) ต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจ ($\bar{x} = 4.078$) เพื่อความอบอุ่นใจ ($\bar{x} = 3.864$) และเพื่อเป็นเพื่อนแก่เหงาไม่ต้องอยู่ลำพังคนเดียว ($\bar{x} = 3.628$) ส่วนเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนลำดับอื่น ๆ นั้น อยู่ในเกณฑ์เป็นจริงปานกลาง ($\bar{x} = 3.556$)

จากผลการวิจัย พบว่าเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษา คือ ต้องการมีคนน่ารักและไว้วางใจได้ ใ้รู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิต ต้องการคนที่เข้าใจ เห็นใจ เพื่อความอบอุ่นใจ และเพื่อเป็นเพื่อนแก่เหงาไม่ต้องอยู่ลำพังคนเดียว ซึ่งล้วนแต่เป็นเหตุผลทางค่านิยม อารมณ์ และจิตใจทั้งสิ้น สอดคล้องกับการกล่าวของแคปแลน (Caplan 1974, cited Greenblatt and Others 1982 : 977) ที่ว่า สังคมจะเป็นสิ่งที่ช่วยตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เพราะสังคมทำให้เรามีผู้ที่สนทนาคำคุยได้ ให้ความรักและความพึงพอใจแก่ผู้อื่นและได้รับความรักความพึงพอใจจากผู้อื่นด้วย สอดคล้องกับการวิจัยของ วัลลภา เทพพิสทิน ณ อยุธยา และคณะ (2527 : 142) ซึ่งพบว่าการศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ช่วยให้นิสิตนักศึกษาเจริญงอกงามในด้านกรคบหาสมาคมกับผู้อื่น สอดคล้องกับปัจจัยในการเข้าร่วมกลุ่มในข้อที่ว่าความอยากได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมไม่ต้องการอยู่ลำพังคนเดียว แต่ต้องการอยู่ร่วมกับเพื่อนฝูง (สถิติ นิยมบุชาติ 2525 : 109) โดยเฉพาะเหตุผลที่ต้องการมีคนน่ารักและไว้วางใจได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ บุญนาค คุ้มภัย (2522 : 44-45) ที่พบว่านักศึกษาต้องการเป็นที่ชอบพอของเพื่อนทุกคนและบัลคาเกลีย (Buscaglia, cited Ellenson 1982 : 10) ถึงกับกล่าวว่า มนุษย์เราต้องการผู้อื่น เพื่อที่จะรักและได้รับความรักตอบ ถ้าปราศจากความรักไม่หลงสงสัยเลย ว่าเราก็คเปรียบเหมือนกับทารกที่ถูกทอดทิ้งไว้ตามลำพัง การเจริญเติบโตและการพัฒนามักจะหยุดชะงักไป อาจจะกลายเป็นบ้าหรือเสียชีวิตไปก็ได้

ตารางที่ 6 กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมเป็นรายข้อและรายคน

ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน	\bar{x}	S.D.	ลำดับที่
31.	พบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน	2.550	0.991	9
32.	สนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน	3.424	1.049	3
33.	สนทนาปัญหาเศรษฐกิจการเมือง	2.264	1.078	12
34.	สนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม	2.936	1.130	7
35.	พูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด	4.647	0.636	1
36.	ชวนกันไปหาเพื่อน	2.861	1.389	8
37.	ปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัว	3.227	1.096	4
38.	ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน	1.714	0.988	16
39.	ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน	2.187	0.945	13
40.	ฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่ สถาบันจัด	1.836	0.811	14
41.	ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของ สถาบัน	1.779	0.811	15
42.	ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ด้วยกัน	3.687	1.179	2
43.	ร่วมกิจกรรมสังสรรค์บันเทิงของสถาบัน	2.366	0.831	11
44.	ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน	1.381	0.715	19
45.	ร่วมงานค่านบริการสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ นอกสถาบัน เช่น ให้คำแนะนำปัญหาทาง สุขภาพ	1.652	0.883	17
46.	ฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการ นอกสถาบัน	1.360	0.636	20

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่
47.	ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี นอกสถาบัน	1.339	0.619	21
48.	ทำงานหรือชมการแสดงต่าง ๆ หรือ ชมภาพยนตร์	2.397	0.869	10
49.	ไปเล่นกีฬาหรือกีฬาตามคลับหรือสถานที่อื่น ๆ	1.461	0.711	18
50.	เก็บชมสินค้าและซื้อของตามศูนย์การค้าหรือ ห้างสรรพสินค้า	3.001	0.776	5
51.	เสาะหาอาหารอร่อย ๆ หรือแปลก ๆ รับประทาน	2.968	1.054	6
	รวม	2.432	0.402	

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพบว่า กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นลำดับที่ 1 เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติทุกวัน คือ พกคยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.647$) รองลงมาลำดับที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติอาทิตย์ละ 1-3 ครั้ง คือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ด้วยกัน ($\bar{X} = 3.687$) และลำดับที่ 3 เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติเดือนละ 1-3 ครั้ง คือ สนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.424$) ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติปีละครั้งหรือไม่เคยปฏิบัติ มีอยู่ 4 ลำดับด้วยกัน คือ ลำดับที่ 18 ไปเล่นกีฬาหรือกีฬาตามคลับหรือสถานที่อื่น ๆ ($\bar{X} = 1.461$) ลำดับที่ 19 ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน ($\bar{X} = 1.381$) ลำดับที่ 20 การอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการนอกสถาบัน ($\bar{X} = 1.360$) ลำดับที่ 21 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย คือ ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน ($\bar{X} = 1.339$) ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติเดือนละ 1-3 ครั้ง และปฏิบัติภาคละ 1-3 ครั้ง และพบว่าค่าเฉลี่ยของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนอยู่ในเกณฑ์ปฏิบัติภาคละ 1-3 ครั้ง ($\bar{X} = 2.432$)

จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติร่วมกันมากที่สุด คือ พักคุยกันด้วย
 เรื่องเบาสมองคลายความเครียด รองลงมาคือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ด้วยกัน และสนทนาเกี่ยวกับ
 การเรียนการสอน ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติปีละครั้งหรือไม่โดยปฏิบัติ ได้แก่ ไปเล่นกีฬาหรือคิโกลดตาม
 คลับหรือสถานอื่น ๆ ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน ฟังการอภิปรายหรือประชุมทาง
 วิชาการนอกสถาบัน และร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับการ
 วิจัยของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ (2527 : 146) ที่พบว่า นิสิตนักศึกษาสนใจ
 เรื่องวิชาการมากกว่าการสอนเล่นกีฬา สอดคล้องกับการวิจัยของ พรรณนิภา ธรรมวิรัช (2528 :
 41) ที่พบว่ากิจกรรมที่นักศึกษากระทำมากที่สุดนอกเหนือจากการเรียน คือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์
 และกิจกรรมที่นักศึกษาระทำน้อยที่สุดนอกเหนือจากการเรียนก็คือ กิจกรรมการเล่นกีฬา และ
 สอดคล้องกับการวิจัยของ จุไร ธรรม (2526 : 98) ที่พบว่ากิจกรรมที่นิสิตนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์
 ในระดับน้อย ได้แก่ การฟังการโต้วาทีหรือฟังการอภิปราย หรือเข้าชมรมทางวิชาการกับเพื่อน ๆ
 การที่กิจกรรมบางอย่างได้รับความสนใจและมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อยเป็นเพราะกิจกรรมนั้นต้องใช้
 เวลาและบางกิจกรรมก็ต้องออกไปปฏิบัตินอกสถาบันอีกด้วย ซึ่งนักศึกษาจะไม่ค่อยมีเวลาไปร่วม
 กิจกรรม เนื่องจากต้องติดการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะภาคปฏิบัตินักศึกษาจะ
 ต้องมีประสบการณ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของแต่ละวิชา และในการฝึกปฏิบัตินักศึกษาต้องขึ้นฝึก
 ปฏิบัติจริงกับผู้ช่วยบนหอผู้ป่วย ทำให้มีความเครียดสูง เพราะถ้าทำผิดพลาดอาจทำให้ผู้ป่วยได้รับ
 อันตรายหรือเสียชีวิตได้ รวมทั้งต้องระมัดระวังตนเองไม่ให้ติดเชื้อจากผู้ป่วยอีกด้วย ถึงผลการ
 วิจัยของ อารมณ วุฒิปุณฺณ และจิราพร ชีรพัฒนะ (2527 : 45-49) ที่พบว่านักศึกษาซึ่งไม่ชอบ
 วิชาที่พยาบาลให้เหตุผลว่าต้องปฏิบัติงานหนัก ทำให้เครียด มากที่สุด รองลงมาคือต้องรับผิดชอบ
 สูง ดังนั้นเมื่อมีเวลาว่าง นักศึกษาจึงพักคุยกันหรือฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์เพื่อคลายความเครียด และ
 สนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนมากกว่าที่จะไปร่วมกิจกรรมนอกสถาบัน สำหรับกิจกรรมการใช้
 เวลาในกลุ่มเพื่อน โดยรวมนั้นพบว่าเป็นกิจกรรมที่อยู่ในเกณฑ์ปฏิบัติภาคละ 1-3 ครั้ง

ตารางที่ 7 ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมเป็นรายข้อและรายค้าน

ข้อที่	ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่
52.	กลุ่มเพื่อนเอาใจใส่ เป็นห่วงใยท่าน	3.556	0.761	5
53.	กลุ่มเพื่อนให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้ง สมาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ	3.728	0.782	3
54.	กลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน	4.006	0.738	10
55.	ท่านรู้สึกมีความสุข สนุกสนานในกลุ่มเพื่อน	3.974	0.763	1
56.	เพื่อนของท่านเสียสละโดยไม่คำนึงถึง ผลตอบแทน	3.274	0.837	7
57.	เพื่อนมักจะจริงจังกับเพื่อนและคุณและท่าน อยู่เสมอ	4.125	0.805	11
58.	กลุ่มเพื่อนให้กำลังใจท่านในการศึกษา	3.444	0.841	6
59.	กลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน	3.769	0.856	9
60.	กลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดี เมื่อมีปัญหา	3.650	0.770	4
61.	กลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้จักปรับตัวในการ สมาคมกับผู้อื่น	3.740	0.819	2
62.	กลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้สึกหงุดหงิด ไม่สบายใจ	3.752	0.811	8
	รวม	3.729	0.500	

ข้อ 54, 57, 59 และ 62 เกณฑ์ในการวิเคราะห์ 4.50-5.00 = ไม่เป็นจริง
 3.50-4.49 = เป็นจริงน้อย 2.50-3.49 = เป็นจริงปานกลาง
 1.50-2.29 = เป็นจริงมาก 1.00-1.49 = เป็นจริงที่สุด

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความประทับใจซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมากอยู่ 5 ลำดับ โดยเรียงตามลำดับที่ 1 ถึง ลำดับที่ 5 ทั้งนี้คือ รู้สึกมีความสุขสนุกสนานในกลุ่มเพื่อน ($\bar{x} = 3.974$) กลุ่มเพื่อนทำให้ ทานรู้จักปรับตัวในการสมาคมกับผู้อื่น ($\bar{x} = 3.740$) กลุ่มเพื่อนให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้ง ที่สมาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ($\bar{x} = 3.728$) กลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดี เมื่อมีปัญหา ($\bar{x} = 3.650$) และกลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน ($\bar{x} = 3.556$) ส่วนความประทับใจซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงน้อยมีอยู่ 4 ลำดับ ได้แก่ ลำดับที่ 8 กลุ่มเพื่อนทำให้ ทานรู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ ($\bar{x} = 3.752$) ลำดับที่ 9 กลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน ($\bar{x} = 3.769$) ลำดับที่ 10 กลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน ($\bar{x} = 4.006$) ลำดับที่ 11 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย คือ กลุ่มเพื่อนมักจะขิงขีขิงแค้นและคอนแค้นท่านอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.125$) ส่วนความประทับใจอีก 2 ข้อ เป็นความประทับใจในทางบวกซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงปานกลาง สำหรับค่าเฉลี่ยรวมของความประทับใจในกลุ่มเพื่อนอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมาก ($\bar{x} = 3.729$)

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนมากในเรื่อง รู้สึกมีความสุขสนุกสนานในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้จักปรับตัวในการสมาคมกับผู้อื่น กลุ่มเพื่อน ให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้ง ที่สมาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ กลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดีเมื่อมีปัญหา และกลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน ซึ่งล้วนแต่เป็นความประทับใจใน ทางบวกทั้งสิ้น ส่วนเรื่องที่นักศึกษามีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนน้อย ได้แก่เรื่อง กลุ่มเพื่อน ทำให้ท่านรู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ กลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน กลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบ ท่าน และกลุ่มเพื่อนมักจะขิงขีขิงแค้น และคอนแค้นท่านอยู่เสมอ โดยเป็นความประทับใจ ในทางลบทั้งสิ้นเช่นเดียวกัน สำหรับความประทับใจในกลุ่มเพื่อนโดยรวมเป็นความประทับใจ มาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ จรุง ภาวจักร (2523 : 67 - 68) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เมหาทิพย์ เกษรากล (2524 : 63 - 66) ที่พบว่า กลุ่มเพื่อนตักเตือนเมื่อเพื่อนประพฤติผิด และมีความรู้สึกอบอุ่นในกลุ่มเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อารมณ วุฒิพนธ์ (2522 : 72, 86, 98) ที่พบว่านักศึกษายามบาลส่วนใหญ่เห็นว่าเพื่อน ๆ เข้าใจ กันดี มีอะไรก็ปรึกษากันได้ และจะนัดพบทวนวิชากันเมื่อไม่เข้าใจหรือใกล้สอบ นักศึกษาเทคนิค

การแพทย์เห็นว่าเพื่อนบางคนมีแต่สิทธิของตนเอง ไม่รู้จักหน้าที่ ไม่เคารพสิทธิของคนอื่น และไม่
 สอดคล้องกันในเรื่องทัศนคติศึกษาแพทย์และนักศึกษาเทคนิคการแพทย์เห็นว่าเพื่อนส่วนใหญ่ต่างคน
 ต่างก็ยึดมั่นในความคิดของตนเอง ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้การตัดสินใจทำอะไรเป็นไป
 อย่างยากลำบาก ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ จูโร ชุมรม (2526 : 99) ที่พบว่า นิสิตนักศึกษา
 มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนโดยรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนของท่านให้ความ
 ช่วยเหลือกันและกัน และเพื่อน ๆ มักจะเอาเปรียบท่าน รวมทั้งมีความประทับใจในกลุ่มเพื่อน
 โดยรวมปานกลาง ยกเว้นความรู้สึกภูมิใจในกลุ่มเพื่อนเพียงเรื่องเดียวที่มีความประทับใจมาก
 และสอดคล้องกับการวิจัยของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ (2527 : 143) ที่พบว่า
 เพื่อนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการคบหาสมาคมกับผู้อื่น จะเห็นได้ว่าความ
 ประทับใจในกลุ่มเพื่อนส่วนมากเป็นความประทับใจในทางบวกมากกว่าทางลบ และอยู่ในระดับมาก
 หรือปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ส่วนความประทับใจในทางลบส่วนใหญ่ก็จะอยู่ในระดับปานกลาง
 หรือน้อย แสดงว่านักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้

ศูนย์วิทยพัชรากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาลโดยรวมเป็นรายข้อ

ข้อที่	จุดมุ่งหมายในชีวิต	\bar{X}	S.D.	ลำดับที่
63.	ท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา	4.053	0.873	1
64.	ท่านต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาล เมื่อโอกาสอำนวย	3.944	1.070	2
65.	ท่านต้องการ เป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่า พยาบาลประจำการ	2.687	1.253	6
66.	ท่านต้องการ เป็นพยาบาลในโรงพยาบาล เอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ	2.701	1.099	5
67.	ท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาค เมื่อ สำเร็จการศึกษาหรือเมื่อซบเซาแล้ว	3.088	1.212	3
68.	ท่านต้องการมีครอบครัว เมื่อจบการศึกษาแล้ว	2.731	1.166	4
69.	ท่านจะยืดอกอาชีพแม่บ้าน เพียงอย่าง เดียว เมื่อท่านแต่งงานแล้ว	1.602	0.811	8
70.	ท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่า การทำงานในหน้าที่ เมื่อท่านแต่งงานแล้ว	2.427	1.101	7

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา พบว่าลำดับที่ 1 และลำดับที่ 2 เป็นจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านวิชาชีพ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงมาก ได้แก่เรื่อง ท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา ($\bar{X} = 4.053$) และต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย ($\bar{X} = 3.944$) ตามลำดับ ส่วนลำดับที่ 7 และลำดับที่ 8 ซึ่งเป็นลำดับรองสุดท้าย และลำดับสุดท้าย ปรากฏว่าเป็นจุดมุ่งหมายในชีวิตด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์เป็นจริงน้อย ได้แก่ ท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่ เมื่อท่านแต่งงานแล้ว ($\bar{X} = 2.427$) และท่านจะยืดอกอาชีพแม่บ้านเพียงอย่างเดียว

เมื่อท่านแต่งงานแล้ว ($\bar{x} = 1.602$) ตามลำดับ สำหรับจุดมุ่งหมายเรื่องอื่น ๆ นั้น อยู่ใน
เกณฑ์เป็นจริงปานกลาง

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีจุดมุ่งหมายในชีวิตมากในเรื่อง จะทำงานด้าน
การพยาบาลตามที่ศึกษา และต้องการศึกษาในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมาย
ทางด้านวิชาชีพ ส่วนจุดมุ่งหมายในชีวิต เรื่องท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการ
ทำงานในหน้าที่เมื่อท่านแต่งงานแล้ว เป็นจุดมุ่งหมายไม่ชีวิตด้านครอบครัวซึ่งอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้
เนื่องจากปัจจุบันปัญหาการว่างงานของผู้ที่สำเร็จวิชาที่พยาบาลอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาชีพครู
เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน ยกเว้นวิชาชีพพยาบาลและบางวิชาชีพเท่านั้นที่ยังไม่มีปัญหาการ
ว่างงานเกิดขึ้น และนักศึกษาจำนวนมากก็เข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาลโดยเห็นว่าเป็นอาชีพที่หางาน
ทำง่าย ถึงผลการวิจัยของ สะอาด โสณะบุตร (2528 : 47) ที่พบว่า เหตุผลลำดับหนึ่ง
ในการเข้าศึกษาวิชาชีพพยาบาล คือ เป็นอาชีพที่หางานทำได้ง่าย รองลงมาคือ เป็นความต้องการ
ของผู้ปกครอง และต้องการทำงานในอาชีพพยาบาลเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ โดยจะทำหน้าที่ทาง
ด้านการพยาบาลเมื่อสำเร็จการศึกษาในที่ต่าง ๆ กับ ถึงร้อยละ 73.32 ส่วนการที่นักศึกษามี
จุดมุ่งหมายในชีวิตด้านครอบครัวในระดับน้อยนั้น คาดว่าเป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่
ทำให้ฝ่ายหญิงต้องทำงานเพื่อจะได้มีรายได้มาช่วยจุนเจือครอบครัว

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบลักษณะกลุ่มเพื่อนในแต่ละบ้าน และจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาเป็นรายข้อ จำแนกตามระดับชั้นปี ภูมิลำเนาเดิม ที่พักอาศัย รายได้รวมของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย การนำเสนอในตอนนี้จะนำเสนอเฉพาะตาราง ไคสแควร์ ตารางที และตารางการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ควยวิธีของเซฟเพ่ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05, 0.01 และ 0.001 เท่านั้น

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามระดับชั้นปี

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
8.	ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิทในสถาบันหรือไม่									
	มี	167	100.0	163	100.0	164	100.0	164	100.0	-
	ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9.	เพื่อนสนิทในสถาบันของท่านมีจำนวนเท่าใด									
	1-3 คน	61	36.5	54	33.1	63	38.4	66	40.2	
	4-6 คน	65	38.9	71	43.6	76	46.3	68	41.5	6.97
	ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	41	24.6	38	23.3	25	15.2	30	18.3	
10.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมอย่างไร									
	ต่ำกว่าหรือค้อยกว่าท่านและมีหลายระดับ	85	50.9	92	56.4	112	68.3	84	51.2	13.28 **
	ดีกว่าหรือค้อยกว่าท่านและมีหลายระดับ	82	49.1	71	43.6	52	31.7	80	48.8	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		x ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีภูมิลำเนาจากที่ใดบ้าง									
	ภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับท่านหรือภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับท่าน									
	เป็นส่วนใหญ่	63	37.7	43	26.4	51	31.1	29	17.7	
	ต่างภูมิลำเนาเกี่ยวกับท่านหรือต่างภูมิลำเนาเกี่ยวกับท่าน									17.36 ***
	เป็นส่วนใหญ่	104	62.3	120	73.6	113	68.9	135	82.3	
	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีลักษณะดังต่อไปนี้									
12.	พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันท่าน									
	ใช่	141	84.4	141	87.0	153	93.3	137	83.5	
	ไม่ใช่	26	15.6	21	13.0	11	6.7	27	16.5	8.49 *

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13.	ชื่นชมภาคภูมิใจกับกลุ่มเดียวกับท่าน									
	ใช่	54	32.3	48	29.6	56	34.1	66	40.2	
	ไม่ใช่	112	67.1	114	70.4	108	65.9	98	59.8	7.32
	ไม่ตอบ	1	0.6	-	-	-	-	-	-	
14.	เป็นนักศึกษาในชั้นปีเดียวกับท่าน									
	ใช่	167	100.0	160	98.8	160	97.6	163	99.4	
	ไม่ใช่	-	-	2	1.2	4	2.4	1	0.6	5.10
15.	มีความสนใจและรสนิยมคล้ายคลึงกับท่าน									
	ใช่	134	80.2	125	77.2	115	70.1	136	82.9	
	ไม่ใช่	33	19.8	37	22.8	49	29.9	28	17.1	8.65*

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
16.	ชอบกิจกรรมหรืออยู่ในชมรมเกี่ยวกับกีฬานาน									
	ใช่	105	62.9	99	61.1	104	63.4	103	62.8	
	ไม่ใช่	62	37.1	63	38.9	59	36.0	61	37.2	3.27
	ไม่ตอบ	-	-	-	-	1	0.6	-	-	
17.	มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกับกีฬานาน									
	ใช่	76	45.5	41	25.3	37	22.6	35	21.3	
	ไม่ใช่	91	54.5	121	74.7	127	77.4	129	78.7	31.28***
18.	จบชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเดียวกับกีฬานาน									
	ใช่	27	16.2	22	13.6	23	14.0	14	8.5	
	ไม่ใช่	140	83.8	140	86.4	141	86.0	150	91.5	4.54

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
19.	อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับกันทัน									
	ใช่	121	72.5	87	53.7	94	57.3	91	55.5	15.32**
	ไม่ใช่	46	27.5	75	46.3	70	42.7	73	44.5	

*
P < 0.05
**
P < 0.01

P < 0.001

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ต่างภูมิดำเนาหรือส่วนใหญ่ต่างภูมิดำเนากับนักศึกษาถึงร้อยละ 82.3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.5 มากกว่านักศึกษาทุกชั้นปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมทัดเทียมกับนักศึกษาถึงร้อยละ 68.3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่อยู่ในกลุ่มตีความรู้เดียวกันกับนักศึกษาถึงร้อยละ 72.5 มากกว่านักศึกษาทุกชั้นปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักในหอพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษาถึงร้อยละ 93.3 มากกว่านักศึกษาทุกชั้นปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีกัน มีลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอยู่ 7 เรื่องด้วยกัน กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ต่างภูมิดำเนาหรือส่วนใหญ่ต่างภูมิดำเนากับนักศึกษามากกว่านักศึกษาทุกชั้นปี คาดว่าเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีเวลาคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ เป็นระยะเวลา นานกว่านักศึกษาทุกชั้นปี จึงทำให้ได้ใกล้ชิดและเกิดชอบพอกันเป็นเพื่อนสนิทในเวลาต่อมา ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับนักศึกษาและเพื่อนสนิทอยู่ในกลุ่มตีความรู้เดียวกันกับนักศึกษามากกว่านักศึกษาทุกชั้นปีนั้น เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสถาบันเป็นปีแรก ต้องเปลี่ยนสภาพแวดล้อมใหม่ รวมทั้งเปลี่ยนเพื่อนใหม่ด้วย เมื่อได้รับการจัดกลุ่มให้อยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกัน และอยู่ในกลุ่มตีความรู้เดียวกัน ย่อมจะต้องเกิดความชอบพอกับเพื่อนในกลุ่มมากกว่าเพื่อนที่อยู่ต่างกลุ่มกัน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่กลุ่มเพื่อนสนิทมีฐานะทัดเทียมกับนักศึกษา และพักอยู่ในหอพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษา มากกว่านักศึกษาทุกชั้นปี อาจเป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีฐานะใกล้เคียงกันก็ได้ และนักศึกษาปีที่ 3 บางสถาบัน จะได้รับแบ่งหอพักอาศัยห้องละ 4-6 คน ตลอดจนบางสถาบัน เช่น คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล นักศึกษาบางคนก็เพิ่งจะเริ่มเข้าพักอาศัยในหอพักสถาบัน จึงทำให้นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักอยู่ในหอเดียวกันหรือใกล้เคียงกันมากกว่านักศึกษาทุกชั้นปี

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ภาคกลาง		ภาคใต้		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		X ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
8.	ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิทในสถาบันหรือไม่									
	มี	442	100.0	55	100.0	119	100.0	42	100.0	
	ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-	-	
9.	เพื่อนสนิทในสถาบันของท่านมีจำนวนเท่าใด									
	1 - 3 คน	164	37.1	18	32.7	46	38.7	16	38.1	
	4 - 6 คน	191	32.2	23	41.8	46	38.7	20	47.6	2.98
	ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	87	19.7	14	25.5	27	22.7	6	14.3	
10.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมอย่างไรบ้าง									
	ทัดเทียมกับท่าน	248	56.1	32	58.2	70	58.8	23	54.8	
	ดีกว่าหรือค้อยกว่าท่านและมีหลายระดับ	194	43.9	23	41.8	49	41.2	19	45.2	0.39

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ภาคเหนือ		ภาคใต้		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		χ ²
		ภาคกลาง								
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีภูมิลำเนามาจากที่ใดบ้าง									
	ภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับท่านหรือภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับท่าน									
	เป็นส่วนใหญ่	138	31.2	6	10.9	41	34.5	1	2.4	26.20 ***
	ทางภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับท่านหรือทางภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับท่าน									
เป็นส่วนใหญ่	304	68.8	49	89.1	78	65.5	41	97.6		
กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีลักษณะดังต่อไปนี้										
12.	พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกับท่าน									
	ใช่	371	84.1	51	92.7	111	93.3	39	92.9	10.27 *
	ไม่ใช่	70	15.9	4	7.3	8	6.7	3	7.1	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคใต้		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		X ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
13.	ชื่นใจภาคปฏิบัติกลุ่มเกี่ยวกับท่าน									
	ใช่	142	32.2	20	36.4	49	41.2	13	31.0	
	ไม่ใช่	298	67.6	35	63.6	70	58.8	29	69.0	4.11
	ไม่ตอบ	1	0.2	-	-	-	-	-	-	
14.	เป็นนักศึกษาในชั้นปีเกี่ยวกับท่าน									
	ใช่	436	98.9	55	100.0	118	99.2	41	97.6	
	ไม่ใช่	5	1.1	-	-	1	0.8	1	2.4	1.36
15.	มีความสนใจและรสนิยมคล้ายคลึงกับท่าน									
	ใช่	350	79.4	42	76.4	90	75.6	28	66.7	
	ไม่ใช่	91	20.6	13	23.6	29	24.4	14	33.3	3.99

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคใต้		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		χ^2
		จำนวน ร้อยละ		จำนวน ร้อยละ		จำนวน ร้อยละ		จำนวน ร้อยละ		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
16.	ชอบกิจกรรมหรืออยู่ในชมรมเดียวกับท่าน									
	ใช่	287	65.1	32	58.2	67	56.3	25	59.5	8.01
	ไม่ใช่	154	34.9	23	41.8	51	42.9	17	40.5	
	ไม่ตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-	
17.	มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกับท่าน									
	ใช่	133	30.2	11	20.0	25	21.0	20	47.6	13.26**
	ไม่ใช่	308	69.8	44	80.0	94	79.0	22	52.4	
18.	จบชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเดียวกับท่าน									
	ใช่	51	11.6	5	9.1	28	23.5	2	4.8	15.63**
	ไม่ใช่	390	88.4	50	90.9	91	76.5	40	95.2	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคใต้		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		X ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
19.	อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับกัญชง									
	ใช่	274	62.1	30	54.5	65	54.6	24	57.1	
	ไม่ใช่	167	37.9	25	45.5	54	45.4	18	42.9	3.08

*
P < 0.05
**
P < 0.01

P < 0.001

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ต่างภูมิลำเนาหรือส่วนใหญ่ต่างภูมิลำเนา กับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 97.6 มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในที่อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับนักศึกษา และมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่จบชั้นมัธยมศึกษาทางโรงเรียนกันกับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.6 และ 95.2 ตามลำดับ มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในที่อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และพบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร และภาคกลาง มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 84.1 น้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอยู่ 4 เรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ต่างภูมิลำเนาหรือส่วนใหญ่ต่างภูมิลำเนา กับนักศึกษา มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับนักศึกษา และมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่จบชั้นมัธยมศึกษาทางโรงเรียนกันกับนักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในที่อื่น ๆ คาดว่าเนื่องจากลักษณะอุปนิสัยที่เป็นมิตรของนักศึกษา จึงทำให้มีเพื่อนสนิทต่างภูมิลำเนา และต่างโรงเรียนกันกับนักศึกษา นอกจากนั้นการที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภูมิภาคนี้มีจำนวนน้อย เมื่อได้รับการจัดกลุ่มให้อยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกัน ก็เลยทำให้เกิดความสัมพันธ์สมชอบพอเป็นเพื่อนสนิทกันมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในที่อื่น สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครรวมทั้งภาคกลางด้วย มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักอยู่ในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันน้อยกว่านักศึกษาในภาคอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาเหล่านี้ โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่น้อยที่พักอยู่บ้านตนเอง จึงทำให้มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักอยู่ในห้องเดียวกันหรือใกล้เคียงกันน้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคอื่น

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามที่พักอาศัย

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	บ้านตนเอง		หอพักสถาบัน		หอพักเอกชน และอื่น ๆ		X ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
8.	ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิทในสถาบันหรือไม่							
	มี	97	100.0	539	100.0	22	100.0	
	ไม่มี	-	-	-	-	-	-	-
9.	เพื่อนสนิทในสถาบันของท่านมีจำนวนเท่าใด							
	1 - 3 คน	37	38.1	202	37.5	5	22.7	
	4 - 6 คน	44	45.4	226	41.9	10	45.5	3.69
	ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	16	16.5	111	20.6	7	31.8	
10.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมอย่างไรบ้าง							
	ทัดเทียมกับท่าน	64	66.0	300	55.7	9	40.9	
	ดีกว่าหรือดีกว่าท่านและมีหลายระดับ	33	34.0	239	44.3	13	59.1	5.87

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	บ้านตนเอง		หอพักสถาบัน		หอพักเอกชน และอื่น ๆ		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
11.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีภูมิลำเนามาจากที่ใดบ้าง							
	ภูมิลำเนาเดียวกับท่านหรือภูมิลำเนาเดียวกับท่าน เป็นส่วนใหญ่	43	44.3	140	26.0	3	13.6	16.06***
	ต่างภูมิลำเนาเดียวกับท่านหรือต่างภูมิลำเนาเดียวกับท่าน เป็นส่วนใหญ่	54	55.7	399	74.0	19	86.4	
	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีลักษณะ ดังต่อไปนี้							
12.	พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกับท่าน							
	ใช่	57	58.8	501	93.1	14	63.6	97.23***
	ไม่ใช่	40	41.2	37	6.9	8	36.4	
13.	ชั้นปีภาคปฏิบัติกลุ่มเดียวกับท่าน							
	ใช่	30	30.9	190	35.3	4	18.2	8.96
	ไม่ใช่	66	68.0	348	64.7	18	81.8	
	ไม่ตอบ	1	1.0	-	-	-	-	

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	บ้านตนเอง		หอพักสถาบัน		หอพักเอกชน และอื่น ๆ		χ ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
14.	เป็นนักศึกษาในชั้นปีเดียวกับท่าน							
	ใช่	97	100.0	531	98.7	22	100.0	1.56
	ไม่ใช่	-	-	7	1.3	-	-	
15.	มีความสนใจและรสนิยมคล้ายคลึงกับท่าน							
	ใช่	76	78.4	416	77.3	18	81.8	0.28
	ไม่ใช่	21	21.6	122	22.7	4	18.2	
16.	ชอบกิจกรรมหรืออยู่ในชมรมเดียวกับท่าน							
	ใช่	62	63.9	340	63.2	9	40.9	4.84
	ไม่ใช่	35	36.1	197	36.6	13	59.1	
	ไม่ตอบ	-	-	1	0.2	-	-	

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	บ้านตนเอง		หอพักสถาบัน		หอพักเอกชน และอื่น ๆ		x ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
17.	มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับท่าน							
	ใช่	32	33.0	151	28.1	6	27.3	1.00
	ไม่ใช่	65	67.0	387	71.9	16	72.7	
18.	จบชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเดียวกับท่าน							
	ใช่	11	11.3	73	13.6	2	9.1	0.68
	ไม่ใช่	86	88.7	465	86.4	20	90.9	
19.	อยู่ในกลุ่มทิวความรู้เดียวกันกับท่าน							
	ใช่	54	55.7	325	60.4	14	63.6	0.90
	ไม่ใช่	43	44.3	213	39.6	8	36.4	

P < 0.001

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า นักศึกษา
ที่พักหอพักเอกชนรวมทั้งพักห้องอื่น ๆ มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่ทางภูมิลำเนาหรือส่วนใหญ่ทางภูมิลำเนา
นักศึกษาดังร้อยละ 86.4 มากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเองและหอพักสถาบัน และนักศึกษาที่พัก
หอพักสถาบันมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักในห้องเดียวกันหรือใกล้เคียงกันถึงร้อยละ 93.1 มากกว่านักศึกษา
ที่พักหอพักเอกชน รวมทั้งพักห้องอื่น ๆ และพักบ้านตนเอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยต่างถิ่น มีลักษณะการคบเพื่อนและการ
เข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอยู่ 2 เรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่พักหอพักเอกชนรวมทั้งพักห้องอื่น ๆ มี
กลุ่มเพื่อนสนิทที่ทางภูมิลำเนาหรือส่วนใหญ่ทางภูมิลำเนาแก่นักศึกษา มากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง
และพักหอพักสถาบัน และนักศึกษาที่พักหอพักสถาบันมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักในห้องเดียวกันหรือใกล้เคียง
กัน มากกว่านักศึกษาที่พักหอพักเอกชน รวมทั้งพักห้องอื่น ๆ และพักบ้านตนเอง ทั้งนี้เนื่องจาก
นักศึกษาที่พักหอพักเอกชนรวมทั้งพักห้องอื่น ๆ มาจากภูมิลำเนาต่างถิ่นและมาพักอยู่ด้วยกันหรือใกล้เคียง
กันก็ได้ และนักศึกษายางคนอาจคบเพื่อนสนิททางภูมิลำเนาของตนเนื่องจากความตึงเครียดระหว่าง
บุคคลเรื่องอื่น ๆ ก็ได้ (สถิติ นิพนธ์ 2525 : 106) ส่วนนักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน
เนื่องจากการจัดลักษณะห้องพักของหอพัก จึงทำให้นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนสนิทที่พักอยู่ในห้องพักเดียวกัน
หรือใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ต่ำกว่า 2.25- 2.75		2.76 ขึ้นไป		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
8.	ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิทในสถาบันหรือไม่					
	มี	351	100	307	100	
	ไม่มี	-	-	-	-	
9.	เพื่อนสนิทในสถาบันของท่านมีจำนวนเท่าใด					
	1 - 3 คน	109	31.1	135	44.0	
	4 - 6 คน	161	45.9	119	38.8	12.03**
	ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	81	23.1	53	17.3	
10.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมอย่างไร					
	ทัดเทียมกับท่าน	190	54.1	183	59.6	
	ดีกว่าหรือค้อยกว่าท่านและมีหลายระดับ	161	45.9	124	40.4	1.78
11.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีภูมิลำเนามาจาก ที่ใดบ้าง					
	ภูมิลำเนาเดียวกับท่านหรือภูมิลำเนา เดียวกับท่าน เป็นส่วนใหญ่	103	29.3	83	27.0	
	ต่างภูมิลำเนาเดียวกับท่านหรือต่างภูมิลำเนา กับท่าน เป็นส่วนใหญ่	248	70.7	224	73.0	0.32

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ต่ำกว่า 2.25- 2.75		2.76 ขึ้นไป		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีลักษณะ ดังต่อไปนี้						
12.	พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันท่าน					
	ใช่	307	87.5	265	86.6	0.04
	ไม่ใช่	44	12.5	41	13.4	
13.	ชั้นปีภาคปฏิบัติกลุ่มเดียวกับท่าน					
	ใช่	116	33.0	108	35.3	1.21
	ไม่ใช่	234	66.7	198	64.7	
	ไม่ตอบ	1	0.3	-	-	
14.	เป็นนักศึกษาในชั้นปีเดียวกับท่าน					
	ใช่	349	99.4	301	98.4	0.89
	ไม่ใช่	2	0.6	5	1.6	
15.	มีความสนใจและรสนิยมคล้ายคลึงกับท่าน					
	ใช่	267	76.1	243	79.4	0.87
	ไม่ใช่	84	23.9	63	20.6	
16.	ชอบกิจกรรมหรืออยู่ในชมรมเดียวกัน					
	ใช่	213	60.7	198	64.7	2.40
	ไม่ใช่	138	39.3	107	35.0	
	ไม่ตอบ	-	-	1	0.3	
17.	มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับท่าน					
	ใช่	115	32.8	74	24.2	5.46*
	ไม่ใช่	236	67.2	232	75.8	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	ต่ำกว่า 2.25-2.75		2.76 ขึ้นไป		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
18.	จับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเดียวกับท่าน					
	ใช่	47	13.4	39	12.7	0.02
	ไม่ใช่	304	86.6	267	87.3	
19.	อยู่ในกลุ่มตัวความรู้เดียวกันกับท่าน					
	ใช่	226	64.4	167	54.6	6.15*
	ไม่ใช่	125	35.6	139	45.4	

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 ขึ้นไป มีเพื่อนสนิทจำนวน 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25-2.75 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25-2.75 มีเพื่อนสนิทจำนวน 4-6 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 มีเพื่อนสนิทจำนวนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 23.1 มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และยังพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25-2.75 มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 32.8 มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอยู่ 2 เรื่อง กล่าวคือ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 ขึ้นไป มีเพื่อนสนิทจำนวน 1-3 คน มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25-2.75

และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำกว่า 2.25-2.75 มีเพื่อนสนิทจำนวน 4-6 คน และเพื่อนสนิทจำนวน 7 คนขึ้นไป รวมทั้งมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกันกับ นักศึกษา มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76 ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง ให้ความสนใจกับการศึกษาค้นคว้ามากกว่าที่จะให้ความสนใจกับกลุ่มเพื่อนจำนวนหลาย ๆ คนก็ได้ ซึ่งจากการวิจัยของ จุไร ชุมรม (2526 : 98-99) พบว่า นิสิตนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มักจะมีกิจกรรมในเชิงวิชาการ เช่น การทบทวนวิชาการ อ่านหนังสือในห้องสมุด และอ่านหนังสือที่อาจารย์แนะนำกับเพื่อน ๆ มากกว่านิสิตนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล
จำแนกตามสถานที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		x ²
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
8.	ท่านมีกลุ่มเพื่อนสนิทในสถาบันหรือไม่					
	มี	303	100.0	355	100.0	
	ไม่มี	-	-	-	-	
9.	เพื่อนสนิทในสถาบันของท่านมีจำนวนเท่าใด					
	1 - 3 คน	112	37.0	132	37.2	
	4 - 6 คน	133	43.9	147	41.4	0.65
	ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป	58	19.1	76	21.4	
10.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมอย่างไรบ้าง					
	ทัดเทียมกับท่าน	182	60.1	191	53.8	
	ดีกว่าหรือดีกว่าท่านและมีหลายระดับ	121	39.9	164	46.2	2.36
11.	กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีภูมิลำเนามาจากที่ใดบ้าง					
	ภูมิลำเนาเดียวกับท่านหรือภูมิลำเนาเดียวกับท่าน เป็นส่วนใหญ่	102	33.7	84	23.7	
	ต่างภูมิลำเนาเดียวกับท่านหรือต่างภูมิลำเนาเดียวกับท่าน เป็นส่วนใหญ่	201	66.3	271	76.3	7.58**

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
กลุ่มเพื่อนสนิทของท่านมีลักษณะ ดังต่อไปนี้						
12.	พักในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกับท่าน					
	ใช่	254	84.1	318	89.6	3.86 *
	ไม่ใช่	48	15.9	37	10.4	
13.	ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติกลุ่มเดียวกับท่าน					
	ใช่	107	35.4	117	33.0	1.66
	ไม่ใช่	194	64.2	238	67.0	
	ไม่ตอบ	1	0.3	-	-	
14.	เป็นนักศึกษาในชั้นปีเดียวกับท่าน					
	ใช่	300	99.3	350	98.6	0.30
	ไม่ใช่	2	0.7	5	1.4	
15.	มีความสนใจและรสนิยมคล้ายคลึงกับท่าน					
	ใช่	238	78.8	272	76.6	0.33
	ไม่ใช่	64	21.2	83	23.4	
16.	ชอบกิจกรรมหรืออยู่ในชมรมเดียวกับท่าน					
	ใช่	199	65.9	212	59.7	3.36
	ไม่ใช่	103	34.1	142	40.0	
	ไม่ตอบ	-	-	1	0.3	
17.	มีอาจารย์ที่ปรึกษาคนเดียวกับท่าน					
	ใช่	92	30.5	97	27.3	0.64
	ไม่ใช่	210	69.5	258	72.7	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อที่	ลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		χ^2
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
18.	จับข้อมือมัธยมศึกษาโรงเรียนเดียวกับท่าน					
	ใช่	33	10.9	53	14.9	1.96
	ไม่ใช่	269	89.1	302	85.1	
19.	อยู่ในกลุ่มตีความรู้เดียวกันกับท่าน					
	ใช่	192	63.6	201	56.6	3.00
	ไม่ใช่	110	36.4	154	43.4	

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าไคสแควร์ พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด มีกลุ่มเพื่อนสนิททางภูมิศาสตร์หรือส่วนใหญ่ทางภูมิศาสตร์กับนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 76.3 และมีกลุ่มเพื่อนสนิทพักอยู่ในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 89.6 มากกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถานที่ต่างกัน มีลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด มีกลุ่มเพื่อนสนิททางภูมิศาสตร์หรือส่วนใหญ่ทางภูมิศาสตร์กับนักศึกษามากกว่านักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 76.3 และมีกลุ่มเพื่อนสนิทพักอยู่ในห้องพักเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับนักศึกษามากกว่านักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 89.6

มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาที่สำเร็จ
มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครด้วย
และนักศึกษาหลายคนก็จะพักบ้านตนเอง ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากต่างจังหวัด
ส่วนใหญ่มักจะมีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด และพักอยู่ในหอพักสถาบัน จึงทำให้มีความแตกต่างกันใน
เรื่องภูมิลำเนาของกลุ่มเพื่อนสนิท และสถานที่พักอาศัยของกลุ่มเพื่อนสนิท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 2 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาทางระดับชั้นปีมีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องต้องการไต่ถามคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน และเรื่องไต่ถามเพื่อนเที่ยวเตร่ สนุกสนาน เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 ระดับชั้นปีมาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Multiple Comparison on Treatment Means) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องต้องการไต่ถามคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาระดับปีที่ 4 โดยนักศึกษาระดับปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.251$) มากกว่านักศึกษาระดับปีที่ 4 ($\bar{x} = 2.896$) ดังแสดงในตารางที่ 14

2. ในเรื่องไต่ถามเพื่อนเที่ยวเตร่ สนุกสนาน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับปีที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับปีที่ 3 และนักศึกษาระดับปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาระดับปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.120$) น้อยกว่านักศึกษาระดับปีที่ 2 ($\bar{x} = 3.448$) นักศึกษาระดับปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.555$) และนักศึกษาระดับปีที่ 4 ($\bar{x} = 3.491$) ดังแสดงในตารางที่ 15

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของ เหตุผลในการ เข้ากลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ ความต้องการ ได้รับความปรึกษาและ ความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ้

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		3.251	3.012	3.006	2.896
ชั้นปี 1	3.251	-	NS	NS	S*
ชั้นปี 2	3.012		-	NS	NS
ชั้นปี 3	3.006			-	NS
ชั้นปี 4	2.896				-

* P < 0.05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของ เหตุผลในการ เข้ากลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ ใคมีเพื่อนเที่ยวเตร่สนุกสนาน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ้

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		3.120	3.448	3.555	3.491
ชั้นปี 1	3.210	-	S*	S*	S*
ชั้นปี 2	3.448		-	NS	NS
ชั้นปี 3	3.555			-	NS
ชั้นปี 4	3.491				-

* P < 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีก็มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน
 แยกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องการใ้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการ
 จากเพื่อนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 นอกจากนั้นยังพบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ต้องการใ้มีเพื่อน
 ที่ยิวเทร่สนุกสนาน น้อยกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
 นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เข้ามาศึกษาโดยมีความตั้งใจในการศึกษา หรือความสำเร้จในเชิงวิชาการ
 สนใจศึกษาหาความรู้ความคิ่ต่าง ๆ ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีอื่น ๆ เริ่มมีความไม่พอใจมหาวิทยาลัย
 เฉยเมยต่อการเรียน มีการรวมเป็นกลุ่มเพื่อนฝูงขึ้น เริ่มคิ่ที่จะมีคู่วัก สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4
 จะใ้ความสนใจกับการงาน ใ้ความสนใจกับเรื่องส่วนตัวหลังสำเร้จการศึกษา ไม่สนใจวัฒนธรรม
 และความเป็นอยู่ของนิสิตนักศึกษา (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ 2527 : 28 ,
 และ ทองเรียม อมรัชกุล 2525 : 38-39) คังนั้นจึงทำให้มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน
 แยกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 5 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่บิตามารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้อื่นต่างกัน มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องใครรู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูน ประสบการณ์ชีวิต และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของรายได้อื่นทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่า ผู้ที่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่บิตามารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้อื่นต่ำกว่า 5,000 บาท กับนักศึกษาที่บิตามารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้อื่นตั้งแต่ 5,000-10,000 บาท โดยนักศึกษาที่บิตามารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้อื่นต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.969$) น้อยกว่านักศึกษาที่บิตามารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้อื่นตั้งแต่ 5,000-10,000 บาท ($\bar{X} = 4.202$) ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับการ ใ้รู้จักและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิต จำแนกตามรายได้อื่น ของบิตามารคา หรือผู้ปกครอง โดยวิธีเชฟเฟ

รายได้อื่น	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 5,000	5,000-10,000	10,001-15,000	15,001 ขึ้นไป
		3.969	4.202	4.167	4.040
ต่ำกว่า 5,000	3.969	-	*	NS	NS
5,000-10,000	4.202		-	NS	NS
10,001-15,000	4.167			-	NS
15,001 ขึ้นไป	4.040				-

* $P < 0.05$

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่างกัน มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ต้องการใคร่รู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิต น้อยกว่านักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่อเดือน 5,000-10,000 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้ค่า มีความจำเป็นด้านอื่น ๆ ที่สำคัญมากกว่าการใคร่รู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น เช่น ความจำเป็นทางด้านการเศรษฐกิจ ส่วนนักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้ปานกลางค่อนข้างต่ำ ก็อาจจะมี ความจำเป็นทางด้านการเศรษฐกิจน้อยลง ทำให้ต้องการใคร่รู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิตมากกว่านักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้ค่า ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของจุงโร ชุมรม (2526 : 42) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้ 5,000-10,000 บาท มีปฏิสัมพันธ์ต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนด้านการคบเพื่อนสูงกว่า นักศึกษาที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีรายได้ค่ากว่า 5,000 บาท

จากตารางที่ 6 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีเหตุผลในการคบเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องเพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องต้องการใคร่รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบหาคุณภาพของความแตกต่างควยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องเพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 2.25-2.75 กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 2.76-3.25 กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.323$) มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 2.25-2.75 ($\bar{X} = 2.971$) และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 2.76-3.25 ($\bar{X} = 3.008$) ดังแสดงในตารางที่ 17

2. ในเรื่องต้องการใ้รับค่าปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน
 คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไ้แก่ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
 ต่ำกว่า 2.25 กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 2.25-2.75 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการศึกษาต่ำกว่า 2.25 กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป โดยที่
 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่า 2.25 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.474$) มากกว่า
 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 ($\bar{x} = 3.048$) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
 ทางการศึกษา 2.76-3.25 ($\bar{x} = 2.895$) และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26
 ขึ้นไป ($\bar{x} = 3.044$) ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับการ
 การให้ค่าปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์
 ทางการศึกษา โดยวิธีเชฟเฟ

ผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.25	2.25-2.75	2.76-3.25	3.26 ขึ้นไป
ต่ำกว่า 2.25	2.974	-	NS	NS	NS
2.25-2.75	2.971		-	NS	S*
2.76-3.25	3.008			-	S*
3.26 ขึ้นไป	3.323				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับความต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยวิธีเซฟเฟ่

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.25	2.25-2.75	2.76-3.25	3.26 ขึ้นไป
		3.474	3.048	2.895	3.044
ต่ำกว่า 2.25	3.474	-	S*	S*	S*
2.25-2.75	3.048		-	NS	NS
2.76-3.25	2.895			-	NS
3.26 ขึ้นไป	3.044				-

* $P < 0.05$

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีเหตุผลในการคบเพื่อนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป มีเหตุผลเพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อนมากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่า 2.25 ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการมากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป ซึ่งก็พบว่า เป็นปรากฏการณ์ที่สมเหตุสมผลกัน คือ นักศึกษาที่มีผลการศึกษายิ่งสูงก็สมควรที่จะให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาน้อยกว่าตน ในขณะที่เกี่ยวกับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาน้อยกว่าตน ต้องการได้รับความช่วยเหลือจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าตน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล จำแนกตาม
สถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อที่	เหตุผลในการคบเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		ค่าที
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
20.	เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน	3.059	0.836	2.989	0.800	1.11
21.	ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน	3.079	0.895	3.011	0.937	0.95
22.	เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวแก่เพื่อน	3.383	0.864	3.316	0.892	0.97
23.	ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาส่วนตัวจากเพื่อน	3.277	0.968	3.133	0.968	1.91
24.	ได้มีเพื่อนเที่ยวเตร่สนุกสนาน	3.386	1.042	3.415	1.027	-0.36
25.	ใครรู้จักคนและเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มประสบการณ์ชีวิต	4.063	0.790	4.155	0.776	-1.51
26.	ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจ การเมือง	3.145	1.009	3.410	0.992	-3.38**
27.	ต้องการมีคนที่รัก และไว้วางใจได้	4.122	0.847	4.150	0.784	-0.43
28.	ต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจ	4.102	0.857	4.057	0.874	0.67
29.	เพื่อเป็นเพื่อนแก่เหงา ไม่ต้องอยู่ลำพังคนเดียว	3.619	1.020	3.636	0.996	-0.21
30.	เพื่อความอบอุ่นใจ	3.878	0.907	3.853	0.894	0.35
	รวม	3.554	0.524	3.557	0.525	-0.09

**
P < 0.01

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าที (t - test) พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนในต่างจังหวัด มีเหตุผลในการคบเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมือง โดยที่นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.145$) น้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด ($\bar{X} = 3.410$)

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถานที่ต่างกัน มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีเหตุผลในเรื่องได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดทางเศรษฐกิจการเมือง น้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นศูนย์กลางทางการเมือง ได้เห็นสภาพ ใคอ่าน ใครับฟัง เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจการเมือง โดยตลอดจนทำให้เกิดความชินชา ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด เคยได้ใครับฟังหรือชมข่าวและอ่านจากหนังสือเท่านั้น ไม่เคยเห็นสภาพต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้มีความกระตือรือร้นที่จะได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมืองกับเพื่อนมากกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และจากการศึกษาของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ (2527 : 146) พบว่า ปัจจุบันความสนใจด้านการเมืองของนักศึกษาลดลง เมื่อเทียบกับกิจกรรม รนค่านอื่น ๆ

จากตารางที่ 7 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียว พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีกันมีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด และเรื่องไปเล่นกีฬาหรือกีฬาทักษะหรือสถานที่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องร่วมแข่งหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน ฟังวิทยุ คุโทรทัศน์ด้วยกัน ร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์บันเทิงของสถาบัน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน สนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีของสถาบัน ร่วมแข่งหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน ร่วมงานด้านบริการสังคมและบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน และ เงินชมสินค้าและชื่อของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 4 ระดับชั้นมาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่า เรื่องฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด และเรื่องไปเล่นกีฬาหรือสันทนาการตามคลับหรือสถานที่อื่น ๆ ไม่ปรากฏว่ามีคิโตที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.05 ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.976$ และ $\bar{X} = 2.699$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 2.250$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 2.268$) ดังแสดงในตารางที่ 20

2. ในเรื่องสนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.808$) มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{X} = 3.219$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.158$) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.503$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.158$) ดังแสดงในตารางที่ 21

3. ในเรื่องร่วมแข่งหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.946$) มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{X} = 1.537$) ดังแสดงในตารางที่ 22

4. ในเรื่องร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.145$) น้อยกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{X} = 2.275$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{X} = 2.368$) ดังแสดงในตารางที่ 23

5. ในเรื่องร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษา

ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.964$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 1.598$)
จึงแสดงในตารางที่ 24

6. ในเรื่องพึงวิทยุ คุโทรทัศน์ด้วยกัน คุที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่
ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.421$) น้อยกว่านักศึกษา
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.895$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 3.839$) จึงแสดงในตาราง
ที่ 25

7. ในเรื่องรวมกิจกรรมสังสรรค์ บ้านเฑิงของสถาบัน คุที่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2
กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.165$) น้อยกว่า
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{x} = 2.494$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ($\bar{x} = 2.438$) จึงแสดง
ในตารางที่ 26

8. ในเรื่องร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน คุที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับ
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.566$) มากกว่านักศึกษา
ชั้นปีที่ 3 ($\bar{x} = 1.323$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 1.238$) จึงแสดงในตาราง
ที่ 27

9. ในเรื่องงานคานบริการสังคมและบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน คุที่มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่
นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.866$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{x} = 1.446$)
จึงแสดงในตารางที่ 28

10. ในเรื่องเงินชมสินค้าและขอของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า คุที่มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.221$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ($\bar{x} = 2.940$)
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{x} = 2.969$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 2.878$) จึงแสดง
ในตารางที่ 29

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับการทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		2.976	2.699	2.250	2.268
ชั้นปีที่ 1	2.976	-	NS	S*	S*
ชั้นปีที่ 2	2.699		-	S*	S*
ชั้นปีที่ 3	2.250			-	NS
ชั้นปีที่ 4	2.268				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เรื่องสนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		3.808	3.503	3.219	3.158
ชั้นปีที่ 1	3.808	-	NS	S*	S*
ชั้นปีที่ 2	3.503		-	NS	S*
ชั้นปีที่ 3	3.219			-	NS
ชั้นปีที่ 4	3.158				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ้

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		1.946	1.699	1.668	1.537
ชั้นปีที่ 1	1.946	-	NS	NS	S*
ชั้นปีที่ 2	1.699		-	NS	NS
ชั้นปีที่ 3	1.668			-	NS
ชั้นปีที่ 4	1.537				-

* P < 0.05

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธี เชฟเฟ้

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		2.275	2.368	2.159	1.145
ชั้นปีที่ 1	2.275	-	NS	NS	S*
ชั้นปีที่ 2	2.368		-	NS	S*
ชั้นปีที่ 3	2.159			-	NS
ชั้นปีที่ 4	1.145				-

* P < 0.05

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับการรวมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ่

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		1.964	1.828	1.726	1.598
ชั้นปี 1	1.964	-	NS	NS	S*
ชั้นปี 2	1.828		-	NS	NS
ชั้นปี 3	1.726			-	NS
ชั้นปี 4	1.598				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับการฟังวิทยุ คูโทรทัศน์ด้วยกัน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ่

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		3.421	3.595	3.895	3.839
ชั้นปี 1	3.421	-	NS	S*	S*
ชั้นปี 2	3.595		-	NS	NS
ชั้นปี 3	3.895			-	NS
ชั้นปี 4	3.839				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การร่วมกิจกรรมสังสรรค์บันเทิงของสถาบัน จําแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ่

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		2.494	2.438	2.366	2.165
ชั้นปีที่ 1	2.494	-	NS	NS	S*
ชั้นปีที่ 2	2.438		-	NS	S*
ชั้นปีที่ 3	2.366			-	NS
ชั้นปีที่ 4	2.165				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน จําแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ่

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		1.566	1.395	1.323	1.238
ชั้นปีที่ 1	1.566	-	NS	S*	S*
ชั้นปีที่ 2	1.395		-	NS	NS
ชั้นปีที่ 3	1.323			-	NS
ชั้นปีที่ 4	1.238				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การร่วมงานค่านบริการสังคมและบำเพ็ญประโยชน์นอกสถานัน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		1.446	1.642	1.658	1.866
ชั้นปี 1	1.446	-	NS	NS	S*
ชั้นปี 2	1.642		-	NS	NS
ชั้นปี 3	1.658			-	NS
ชั้นปี 4	1.866				-

* P < 0.05

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การเก็บชมสินค้าและขอของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		2.940	3.221	2.969	2.878
ชั้นปี 1	2.940	-	S*	NS	NS
ชั้นปี 2	3.221		-	S*	S*
ชั้นปี 3	2.969			-	NS
ชั้นปี 4	2.878				-

* P < 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาทางระดับชั้นปีกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันบ้างเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะร่วมแข่งหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน และร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบันมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 นอกจากนั้นยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน ร่วมกิจกรรมสังสรรค์บันเทิงของสถาบันน้อยกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และยังพบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 จะสนทนากับการเรียนการสอน มากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ก็ จะสนทนากับการเรียนการสอน และร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน มากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ในขณะที่เกี่ยวกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ก็ฟังวิทยุ คุโทรทัศน์ด้วยกันมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 นอกจากนั้นยังพบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน มากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ร่วมงานด้านบริการสังคมและบำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน มากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีลักษณะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 จะรู้สึกสนใจ ใฝ่ใฝ่ทุก ๆ สิ่งที่อยู่รอบตัว ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมการเรียน หรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจในการศึกษา หวังความสำเร็จในเชิงวิชาการ อยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย มีความเป็นมิตร ผูกพันอยู่กับเพื่อนและชอบรวมอยู่ในกลุ่ม เห็นใจผู้อื่น จะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในมหาวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ถึงแม้ว่าจะเริ่มมีความรู้สึกไม่พอใจมหาวิทยาลัย แต่ในบางกรณีก็เพียงแต่จะมีความรู้สึกเบื่อและรู้สึกเฉย ๆ ไม่เหมือนกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 ที่มีความเฉยเมยต่อสังคมมหาวิทยาลัย และต้องการเรียน สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มักจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจออกไปจากมหาวิทยาลัย จะไม่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ไม่สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่แล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัว การงาน การศึกษา และความก้าวหน้าในอนาคต (วัลลภา เทพหัสดินทร ณ อยุธยา และคณะ 2527 : 28 และ ทองเวียน อมรชกุล 2525 : 38-39) ดังนั้น จึงทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาแต่ละชั้นปีแตกต่างกันออกไป และจากการที่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ต้องขึ้นศึกษาภาคปฏิบัติกับคณบดีด้วย ซึ่งต้องอยู่เวรยามวิภาคด้วยนั้น ทำให้นักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปี เห็นคุณค่าน้อยอันเหลือ มีความเครียดสูง อยากพักผ่อนอยู่ภายในหอพักด้วยการฟังวิทยุ คุโทรทัศน์ด้วยกัน มากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1

นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เติบโตขึ้นค่าและข้อของความคุ้นเคยการค้าหรือ
 ทางสรรพสินค้า มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษา
 ชั้นปีที่ 2 สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในสถาบันได้แล้ว ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งเริ่ม
 เข้าศึกษาในสถาบันจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสถาบันมากมาย สำหรับ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ซึ่งขึ้นศึกษาภาคปฏิบัติด้วยนั้นก็ของพยายามปรับตัวให้เข้ากับการ
 ศึกษาภาคปฏิบัติบนคณูปวยแต่ละศึก โดยนักศึกษาแต่ละคนจะทงหม่นเวียนกันขึ้นฝึกปฏิบัติตามที่
 แต่ละภาควิชาได้กำหนดไว้ รวมทั้งการอยู่เวรยามวิกาลทั้งที่ใกล้เข้ามาแล้วด้วย นอกจากนี้
 นักศึกษายังต้องออกฝึกปฏิบัติและงานนอกสถาบัน ทั้งในกรุงเทพมหานครและทางจังหวัดอีกด้วย ดังนั้น
 จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีเวลาไปเติบโตขึ้นค่าและข้อของความคุ้นเคยการ
 ค้าหรือทางสรรพสินค้าน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการวางที่ 9 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องสนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงสังคม ร่วมงานค่านบริการสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ฟังดนตรี ชมการแสดงต่าง ๆ หรือชมภาพยนตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ทั้งกิจกรรม โดยรวม และในเรื่องมหานวิชาความรู้ร่วมกัน ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน ฟังการอภิปราย หรือประชุมทางวิชาการนอกสถาบัน และรวมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน แยกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องฟังวิทยุ คูโทรทัศน์ด้วยกัน

นำคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีที่พักต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบหาค่าของความแตกต่าง ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไม่ปรากฏว่ามีคูใดที่มีคะแนนเฉลี่ย แยกต่างกันในเรื่องสนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม ร่วมงานค่านบริการสังคมและบำเพ็ญ ประโยชน์นอกสถาบัน ฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการนอกสถาบัน และฟังดนตรี ชมการ แสดงต่าง ๆ หรือชมภาพยนตร์ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ นั้น พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนโดยรวม คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน กับนักศึกษาที่พักอื่น ๆ โดยนักศึกษา ที่พักอาศัยหอพักสถาบันมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.448$) มากกว่านักศึกษาที่พักอื่น ๆ ($\bar{x} = 2.162$) ดังแสดงในตารางที่ 30

2. ในเรื่องมหานวิชาความรู้ร่วมกัน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านตนเอง กับนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักสถาบัน โดยนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักสถาบันมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.612$) มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัย อยู่บ้านตนเอง ($\bar{x} = 2.237$) ดังแสดงในตารางที่ 31

3. ในเรื่องฟังวิทยุ คูโทรทัศน์ด้วยกัน คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง กับนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักสถาบัน โดยนักศึกษา ที่พักอาศัยในหอพักสถาบันมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.809$) มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง ($\bar{x} = 3.095$) ดังแสดงในตารางที่ 32

4. ในเรื่องร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง กับนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักเอกชน นักศึกษาที่พักอาศัยหอพักเอกชน กับนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน และนักศึกษาที่พักอาศัยหอพัก

เอกชน กับนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในที่อื่น ๆ โดยนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักเอกชนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.600$) มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง ($\bar{x} = 1.454$) นักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน ($\bar{x} = 1.363$) และนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในที่อื่น ๆ ($\bar{x} = 1.176$) ดังแสดงในตารางที่ 33

5. ในเรื่องรวมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง กับนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน โดยนักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.515$) มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน ($\bar{x} = 1.307$) ดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนโดยรวม จำแนกตามที่พักอาศัย โดยวิธีเชฟเฟ

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		2.375	2.705	2.448	2.162
บ้านตนเอง	2.375	-	NS	NS	NS
หอพักเอกชน	2.705		-	NS	NS
หอพักสถาบัน	2.448			-	S*
อื่น ๆ	2.162				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน จำแนกตามที่พักอาศัย โดยวิธีเชฟเฟ

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		2.237	2.200	2.612	2.471
บ้านตนเอง	2.237	-	NS	S*	NS
หอพักเอกชน	2.200		-	NS	NS
หอพักสถาบัน	2.612			-	NS
อื่น ๆ	2.471				-

* P < 0.05

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การฟังวิทยุ คู่มือทัศนศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัย โดยวิธีเชฟเฟ

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		3.095	3.200	3.809	3.294
บ้านตนเอง	3.095	-	NS	S*	NS
หอพักเอกชน	3.200		-	NS	NS
หอพักสถาบัน	3.809			-	NS
อื่น ๆ	3.294				-

* P < 0.05

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน
เกี่ยวกับการร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน จำแนกตามที่พักอาศัย โดยวิธี
เชฟเฟ

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		1.454	2.600	1.363	1.176
บ้านตนเอง	1.454	-	S*	NS	NS
หอพักเอกชน	2.600		-	S*	S*
หอพักสถาบัน	1.363			-	NS
อื่น ๆ	1.176				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน
เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน จำแนกตาม
ที่พักอาศัย โดยวิธีเชฟเฟ

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		1.515	2.000	1.307	1.176
บ้านตนเอง	1.515	-	NS	S*	NS
หอพักเอกชน	2.000		-	NS	NS
หอพักสถาบัน	1.307			-	NS
อื่น ๆ	1.176				-

* $P < 0.05$

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนโดยรวม แตกต่างกันโดยที่นักศึกษาที่พักหอพักสถาบันจะมีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนมากกว่านักศึกษาที่พักอื่น ๆ และมีความแตกต่างกันเป็นรายข้อบางเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่พักหอพักสถาบันจะทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน และฟังวิทยุ คุโรทัศน์ด้วยกัน มากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง ส่วนนักศึกษาที่พักบ้านตนเอง จะรวมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน มากกว่านักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน นอกจากนั้นยังพบว่า นักศึกษาที่พักหอพักเอกชน ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน มากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง ที่พักหอพักสถาบัน และพักที่อื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษาที่พักหอพักสถาบันอยู่ใกล้ชิดกันจึงทำให้มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกันไ้มากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง และที่อื่น ๆ ส่วนนักศึกษาที่พักบ้านตนเองมีโอกาสได้เห็นและทราบถึงวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นนอกสถาบันมากกว่า จึงได้ไปรวมในกิจกรรมเหล่านี้มากกว่านักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน สำหรับนักศึกษาที่พักหอพักเอกชน มีโอกาสได้พบและสนทนากับผู้ร่วมหอพักซึ่งอยู่ในสถาบันอื่น ๆ อยู่ทุกวัน ทำให้เห็นความสำคัญของกิจกรรมนอกสถาบัน จึงได้ไปร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบันมากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง ที่พักหอพักสถาบัน และพักที่อื่น ๆ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 11 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องพูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน และ ฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการนอกสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไม่ปรากฏว่ามีคู่วิธีที่มีความแตกต่างกันในเรื่องพูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมอง ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน และฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการนอกสถาบัน ส่วนเรื่องอื่น ๆ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังนี้

1. ในเรื่องฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 กับ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป โดยนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.982$) มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 ($\bar{x} = 1.774$) และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป ($\bar{x} = 1.603$) ดังแสดงในตารางที่ 35

2. ในเรื่องร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 กับ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป โดยนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ตั้งแต่ 3.26 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.971$) มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 ($\bar{x} = 1.660$) ดังแสดงในตารางที่ 36

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การฟังอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษา โดยวิธีเชฟเฟ่

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.25	2.25-2.75	2.76-3.25	3.26 ขึ้นไป
		1.718	1.982	1.774	1.603
ต่ำกว่า 2.25	1.718	-	NS	NS	NS
2.25-2.75	1.982		-	S*	S*
2.76-3.25	1.774			-	NS
3.26 ขึ้นไป	1.603				-

* P < 0.05

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เกี่ยวกับ การร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง การศึกษา โดยวิธีเชฟเฟ่

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.25	2.25-2.75	2.76-3.25	3.26 ขึ้นไป
		1.859	1.813	1.660	1.971
ต่ำกว่า 2.25	1.859	-	NS	NS	NS
2.25-2.75	1.813		-	NS	NS
2.76-3.25	1.660			-	S*
3.26 ขึ้นไป	1.971				-

* P < 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันบ้างเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 จะฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 และ 3.26 ขึ้นไป ส่วนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป จะร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงให้ความสนใจกับการทบทวนวิชาการ การอ่านหนังสือในห้องสมุด และอ่านหนังสือที่อาจารย์แนะนำกับเพื่อน ๆ มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (จุโร ชุมรม 2526 : 103) และในขณะเดียวกันก็มีความยินดีที่จะร่วมงานต่าง ๆ ของสถาบัน ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มักจะร่วมกิจกรรมในกิจกรรมที่หาข้อเสียให้กับสถาบันหรือกิจกรรมที่ไม่กระทบต่อผลการ ศึกษาของตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล จําแนกตามสถานที่ที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		ค่าที
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
31.	พบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน	2.495	0.956	2.597	1.019	-1.32
32.	สนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน	3.396	1.071	3.448	1.030	-0.63
33.	สนทนาปัญหาเศรษฐกิจการเมือง	2.208	1.058	2.313	1.095	-1.24
34.	สนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม	2.904	1.131	2.963	1.131	-0.67
35.	พูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมอง คลายความเครียด	4.640	0.650	4.653	0.625	-0.27
36.	ชวนกันไปพักผ่อน	2.914	1.352	2.816	1.421	0.90
37.	ปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัว	3.288	1.123	3.175	1.071	1.32
38.	ร่วมแข่งหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน	1.749	1.021	1.684	0.959	0.85
39.	ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือพัฒนาสถาบัน	2.195	0.972	2.181	0.923	0.19
40.	ฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด	1.851	0.838	1.822	0.788	0.46
41.	ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีของสถาบัน	1.781	0.755	1.777	0.856	0.06
42.	ฟังวิทยุ คุโทรทัศน์ด้วยกัน	3.627	1.230	3.738	1.134	-1.20
43.	ร่วมกิจกรรมสังสรรค์กัน เริงของสถาบัน	2.460	0.845	2.285	0.811	2.70**

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน	กรุงเทพมหานคร		ทางจังหวัด		ค่าที
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
44.	ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน	1.402	0.754	1.363	0.781	0.69
45.	ร่วมงานกันบริการสังคมและ บำเพ็ญประโยชน์นอกสถาบัน เช่น ให้คำแนะนำปัญหาทางกายภาพ	1.709	0.894	1.604	0.872	1.51
46.	ฟังการอภิปรายหรือประชุมทาง วิชาการนอกสถาบัน	1.379	0.675	1.344	0.601	0.70
47.	รวมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีนอกสถาบัน	1.361	0.598	1.321	0.636	0.82
48.	ฟังดนตรี ชมการแสดงต่าง ๆ หรือชมภาพยนตร์	2.444	0.894	2.358	0.846	1.26
49.	ไปเล่นกีฬาหรือกีฬาที่สามัคคีหรือ สถานที่อื่น ๆ	1.490	0.723	1.437	0.700	0.96
50.	เก็บชมสินค้าและซื้อของตามศูนย์- การค้าหรือห้างสรรพสินค้า	2.934	0.852	3.059	0.701	-2.07*
51.	เสาะหาอาหารอร่อย ๆ หรือ แปลก ๆ รับประทาน	2.924	1.071	3.006	1.039	-0.99
	รวม	2.435	0.385	2.429	0.416	0.21

* P < 0.05

** P < 0.01

จากตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าที (t - test) พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนในต่างจังหวัด มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องเก็บชมสินค้า และข้อของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องร่วมกิจกรรมสังสรรค์ บันเทิงของสถาบัน โดยที่นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.460$) มากกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด ($\bar{x} = 2.285$) ในเรื่องร่วมกิจกรรมสังสรรค์ บันเทิงของสถาบัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.934$) น้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด ($\bar{x} = 3.059$) ในเรื่องเก็บชมสินค้าและข้อของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถานที่ต่างกัน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันบางเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร จะร่วมกิจกรรมสังสรรค์ บันเทิงของสถาบัน มากกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด และเก็บชมสินค้า และข้อของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้า น้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีความคุ้นเคยกับกิจกรรมสังสรรค์ของสถาบัน และการเก็บชมสินค้าหรือข้อของตามศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้ามาตั้งแต่สมัยยังเป็นนักเรียนก็ได้ ส่วนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในต่างจังหวัด ซึ่งอาจจะไม่ค่อยได้มีกิจกรรมสังสรรค์หรือมีศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าเช่นในกรุงเทพมหานคร จึงทำให้นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันใน 2 เรื่องนี้

จากตารางที่ 12 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นไม่มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้งความประทับใจโดยรวมและในเรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวตน เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 4 ระดับชั้น มาทดสอบหาคู่ของความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไม่พบคู่ใดที่มีความแตกต่างโดยรวม สำหรับรายชื่อนั้นพบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวตน คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.567$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 3.921$) ดังแสดงในตารางที่ 38
2. ในเรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.585$) น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.853$) ดังแสดงในตารางที่ 39

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความประทับใจในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวตน จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ่

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		2.223	2.190	2.433	2.079
ชั้นปีที่ 1	2.223	-	NS	NS	NS
ชั้นปีที่ 2	2.190		-	NS	NS
ชั้นปีที่ 3	2.433			-	S*
ชั้นปีที่ 4	2.079				-

* P < 0.05

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความประทับใจในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ จำแนกตามระดับชั้นปีโดยวิธีเชฟเฟ

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
		2.222	2.147	2.415	2.207
ชั้นปี 1	2.222	-	NS	NS	NS
ชั้นปี 2	2.147		-	S*	NS
ชั้นปี 3	2.415			-	NS
ชั้นปี 4	2.207				-

* $P < 0.05$

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีกัน มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันบางเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความประทับใจเรื่องกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 และมีความประทับใจเรื่อง กลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้สึกหงุดหงิดไม่สบายใจ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และคณะ 2527 : 28) ซึ่งอาจจะทำให้มีเรื่องขัดแย้งกันได้ในบางครั้ง ดังนั้นจึงทำให้มีความประทับใจในเรื่องกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และเรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านหงุดหงิดไม่สบายใจ มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4

จากตารางที่ 18 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปี มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง ท่านต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาล เมื่อโอกาสอำนวย แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา และท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้ง 4 ระดับชั้นปี มาทดสอบหาค่าของความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ้ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไม่ปรากฏว่ามีคู่ใดที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ท่านต้องการศึกษาในสาขาการพยาบาล เมื่อโอกาสอำนวย ส่วนในเรื่องอื่นนั้นพบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.233$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ($\bar{x} = 2.754$) และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 2.838$) ดังแสดงในตารางที่ 40

2. ในเรื่องท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.365$) มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 2.835$) ดังแสดงในตารางที่ 41

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับการทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเชฟเฟ้

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		4.233	4.108	2.754	2.838
ชั้นปีที่ 1	4.233	-	NS	S*	S*
ชั้นปีที่ 2	4.108		-	NS	NS
ชั้นปีที่ 3	2.754			-	NS
ชั้นปีที่ 4	2.838				-

* $p < 0.05$

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับการไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว จำแนกตามระดับชั้นปี โดยวิธีเซฟเฟ

ระดับชั้นปี	คะแนนเฉลี่ย	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		3.365	3.147	3.000	2.835
ชั้นปีที่ 1	3.365	-	NS	NS	S*
ชั้นปีที่ 2	3.147		-	NS	NS
ชั้นปีที่ 3	3.000			-	NS
ชั้นปีที่ 4	2.835				-

* $P < 0.05$

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาต่างระดับชั้นปีกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกัน ในบางเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 และยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว มากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากจากนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เข้ามาศึกษาด้วยเหตุผลที่ว่าเป็นอาชีพที่หางานหาง่ายและมีความตั้งใจที่จะศึกษาเพื่อจะไคชวยเหลือเพื่อนมนุษย์ (สะอาก โสมบุตร 2528 : 47) และนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 หลังจากไคเข้ามาศึกษาวิชาชีพพยาบาลในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลานาน ก็อาจจะทำให้ทราบถึงความยากลำบากในการเป็นพยาบาล เพราะจะต้องอดหลับอดนอน ไคไคหยุดคามวันและเวลาราชการเหมือนข้าราชการหรือผู้ที่ทำงานในวิชาชีพอื่น จึงทำให้ความต้องการที่จะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษาน้อยกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ที่จะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกใช้ทุนแล้ว น้อยกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 อาจเนื่องจากคุ้นเคย

กับสภาพการเป็นพยาบาลในกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่จะรับผิดชอบทางด้านการพยาบาลเท่านั้น ไม่ต้องเสี่ยงกับการรักษาผู้ป่วยในโรงพยาบาลเมื่อไม่มีแพทย์ เพราะนอกจากจะเป็นการผิดกฎหมายแล้ว อาจทำให้ผู้ป่วยได้รับอันตรายไปด้วย กอปรกับจำนวนพยาบาลในส่วนภูมิภาคจะมีจำนวนน้อยกว่าโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานครมาก ทำให้ต้องเห็นคนน้อยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

จากตารางที่ 19 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกันมีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องท่านต้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อซึ่ใช้ทุนแล้ว เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของทั้ง 5 กลุ่มมาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อซึ่ใช้ทุนแล้ว คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางและนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ โดยนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.684$) น้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง ($\bar{x} = 3.067$) นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ ($\bar{x} = 3.571$) นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($\bar{x} = 3.405$) และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.067$) น้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ ($\bar{x} = 3.571$) ดังแสดงในตารางที่ 42

2. ในเรื่องท่านต้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง กับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ โดยนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.092$) มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร ($\bar{x} = 2.609$) และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง ($\bar{x} = 2.645$) ดังแสดงในตารางที่ 43

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับ การไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกั้ทุนแล้ว จำแนก ตามภูมิลำเนาเดิม โดยวิธีเชฟเฟ

ภูมิลำเนาเดิม	คะแนนเฉลี่ย	กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
		2.684	3.067	3.182	3.571	3.405
กรุงเทพมหานคร	2.684	-	S*	NS	S*	S*
ภาคกลาง	3.067		-	NS	S*	NS
ภาคเหนือ	3.182			-	NS	NS
ภาคใต้	3.571				-	NS
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3.405					-

* P < 0.05

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับ ความต้องการมีครอบครัวหลังจบการศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม โดยวิธีเชฟเฟ

ภูมิลำเนาเดิม	คะแนนเฉลี่ย	กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
		2.609	2.645	2.745	3.092	2.738
กรุงเทพมหานคร	2.609	-	NS	NS	S*	NS
ภาคกลาง	2.645		-	NS	S*	NS
ภาคเหนือ	2.745			-	NS	NS
ภาคใต้	3.092				-	NS
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.738					-

* P < 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันบ้างเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต้องการจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชติทุนแล้ว น้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง ก็มีความต้องการที่จะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชติทุนแล้ว น้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ และยังพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ ต้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง จะเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่รวมของความเจริญต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน มีสิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่าในต่างจังหวัด มีแหล่งจิตใจให้เที่ยวและพักผ่อนมากมาย นักศึกษาย่อมเกิดความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมเหล่านี้ สามารถไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระและสะดวกสบาย กอปรกับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครอีกด้วย จึงทำให้นักศึกษาต้องการจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชติทุนแล้วน้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคอื่น ๆ จากการที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ต้องการกลับไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชติทุนแล้ว มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางนั้น อาจเนื่องจากลักษณะนิสัยที่รักถิ่นที่พ่อกาอาศัย และรักพวกพ้องซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของผู้ที่มีภูมิลำเนาในภาคใต้อีกได้ สำหรับเรื่องต้องการมีครอบครัวเมื่อจบแล้วนั้น เนื่องจากนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ซึ่งเป็นภาคที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาคที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ และลักษณะการดำเนินชีวิตก็ยังเป็นแบบชนบทอยู่ คือ เมื่อเจริญวัยเต็มที่ มีการงานทำแล้ว ก็เป็นการสมควรที่จะมีครอบครัว ส่วนในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ลักษณะการดำเนินชีวิตมุ่งเรื่องความสะดวกสบาย และความพร้อมต่าง ๆ ถ้ายังไม่พร้อมก็จะยังไม่มีการมีครอบครัว ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ต้องการที่จะมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว มากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และในภาคกลาง

จากตารางที่ 20 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่อง ท่านจะยึดอาชีพแม้าบ้านเพียงอย่างเดียวเมื่อท่านแต่งงานแล้ว แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา และท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาค เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโช้ทุนแล้ว เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่พักอาศัยต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบหาค่าของความแตกต่างควยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่า มีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง กับนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน โดย นักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบันมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.121$) มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง ($\bar{X} = 3.711$) ดังแสดงในตารางที่ 44

2. ในเรื่องท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษา หรือเมื่อชกโช้ ทุนแล้ว คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง กับนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน โดยนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบันมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.180$) มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง ($\bar{X} = 2.680$) ดังแสดงในตารางที่ 45

3. ในเรื่องท่านจะยึดอาชีพแม้าบ้านเพียงอย่างเดียวเมื่อท่านแต่งงานแล้ว คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเอง กับนักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน โดยนักศึกษาที่พักอาศัยบ้านตนเองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.856$) มากกว่านักศึกษาที่พักอาศัยหอพักสถาบัน ($\bar{X} = 1.560$) ดังแสดงในตารางที่ 46

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับการ ทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา จำแนกตามที่พักอาศัย โดยวิธีเซฟเฟ่

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		3.711	3.800	4.121	3.941
บ้านตนเอง	3.711	-	NS	S*	NS
หอพักเอกชน	3.800		-	NS	NS
หอพักสถาบัน	4.121			-	NS
อื่น ๆ	3.941				-

* $P < 0.05$

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายตัวของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับการไปเป็นพยาบาลในสวนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อขอสินเชื่อแล้ว จำแนกตามที่พักอาศัย โดยวิธีเซฟเฟ้

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		2.680	2.000	3.180	2.765
บ้านตนเอง	2.680	-	NS	S*	NS
หอพักเอกชน	2.000		-	NS	NS
หอพักสถาบัน	3.180			-	NS
อื่น ๆ	2.765				-

* P < 0.05

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายตัวของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับการยืมค้ำชีพแม่บ้านเพียงอย่างเดียวภายหลังแต่งงาน จำแนกตามที่พักอาศัย โดยวิธีเซฟเฟ้

สถานที่พักอาศัย	คะแนนเฉลี่ย	บ้านตนเอง	หอพักเอกชน	หอพักสถาบัน	อื่น ๆ
		1.856	2.000	1.560	1.353
บ้านตนเอง	1.856	-	NS	S*	NS
หอพักเอกชน	2.000		-	NS	NS
หอพักสถาบัน	1.560			-	NS
อื่น ๆ	1.353				-

* P < 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกัน บางเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่พักหอพักสถาบันต้องการจะทำงานด้านการศึกษาตามที่ตั้งใจมา และจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว มากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง ส่วนนักศึกษาที่พักบ้านตนเองต้องการจะศึกษาวิชาชีพแม้นานเพียงอย่างเดียว เมื่อแต่งงานแล้ว มากกว่านักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน ดังที่ได้อธิบายมาแล้วว่า นักศึกษาที่พักหอพักสถาบันส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาจากต่างจังหวัด และมีเหตุผลในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลเพราะเป็นอาชีพที่หางานง่าย รวมทั้งต้องการทำงานอาชีพพยาบาลเพื่อช่วยเหลือชีวิตมนุษย์ ดังนั้นจึงจะทำงานด้านการศึกษาตามที่ตั้งใจมา และจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว มากกว่านักศึกษาที่พักบ้านตนเอง สำหรับนักศึกษาที่พักบ้านตนเองการที่ได้มีประสบการณ์ในครอบครัว เห็นสภาพการดำเนินชีวิตภายในครอบครัว เห็นภาระและความรับผิดชอบของผู้ที่เป็นมารดา ย่อมกระทบถึงความสำเร็จในการที่จะอบรมปลูกฝังบุคลิกภาพทั้งกายใจให้เรียบร้อย ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของชีวิต จึงทำให้ต้องการจะศึกษาวิชาชีพแม้นานเพียงอย่างเดียวเมื่อแต่งงานแล้ว มากกว่านักศึกษาที่พักหอพักสถาบัน

จากตารางที่ 21 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้คือแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง ท่านต้องการไปเป็นพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ ท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว และท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อแต่งงานแล้ว เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของ เซฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไม่ปรากฏว่ามีคูใดที่มีความแตกต่างกันในเรื่องท่านต้องการเป็นพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้น พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท กับนักศึกษาที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีรายได้รวม

5,000-10,000 บาท โดยนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.305$) มากกว่านักศึกษที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 5,000-10,000 บาท ($\bar{x} = 2.980$) ดังแสดงในตารางที่ 47

2. ในเรื่องท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อท่านแต่งงานแล้ว คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 5,000-10,000 บาท กับนักศึกษที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 10,001-15,000 บาท โดยนักศึกษที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 10,001-15,000 บาท มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.833$) มากกว่านักศึกษที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 5,000-10,000 บาท ($\bar{x} = 2.340$) ดังแสดงในตารางที่ 48

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับการไปเป็นพยาบาลในสวนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือขอสินเชื่อแล้ว จำแนกตามรายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยวิธีเชฟเฟ

รายได้เฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า			
		ต่ำกว่า 5,000	5,000-10,000	10,001-15,000	15,001 ขึ้นไป
		3.305	2.980	3.000	2.880
ต่ำกว่า 5,000	3.305	-	S*	NS	NS
5,000-10,000	2.980		-	NS	NS
10,001-15,000	3,000			-	NS
15,001 ขึ้นไป	2.880				-

* P < 0.05

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิต เกี่ยวกับการให้ความสำคัญ แก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่ภายหลังแต่งงานแล้ว จำแนก ตามรายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยวิธีเชฟเฟ่

รายได้เฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 5,000	5,000-10,000	10,001-15,000	15,001 ขึ้นไป
		2.444	2.340	2.833	2.400
ต่ำกว่า 5,000	2.444	-	NS	NS	NS
5,000-10,000	2.340		-	S*	NS
10,001-15,000	2.833			-	NS
15,001 ขึ้นไป	2.400				-

* P < 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันบ้าง เรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวมต่ำกว่า 5,000 บาท ต้องการจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเพื่อชกโชทุนแล้ว มากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 5,000-10,000 บาท และนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 10,001-15,000 บาท จะให้ความสำคัญ แก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อแต่งงานแล้ว มากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้รวม 5,000-10,000 บาท ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีอาชีพทางเกษตรกรรมก็ได้ ซึ่งจากการวิจัยของ สะอาด โสณะบุตร (2528 : 46) พบว่านักศึกษาพยาบาลจากวิทยาลัยพยาบาล 8 แห่ง ทั่วประเทศ มีบิดาและมารดาที่มีอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 19.95 และ 20.42 ตามลำดับ ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต้องการจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว มากกว่านักศึกษา

ที่บิคารมารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้ 5,000-10,000 บาท ส่วนนักศึกษาที่บิคารมารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้ 10,001-15,000 บาท ซึ่งอยู่ระดับปานกลางค่อนข้างสูง ทำให้ไม่มีปัญหาทางการเงิน เศรษฐกิจเหมือนนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำ จึงต้องการที่จะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อแต่งงานแล้ว มากกว่านักศึกษาที่บิคารมารคาหรือผู้ปกครองมีรายได้ 5,000-10,000 บาท

จากตารางที่ 22 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกันมีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องท่านต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย และท่านต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแตกต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม มาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

1. ในเรื่องท่านต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป โดยนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.551$) น้อยกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 ($\bar{X} = 4.067$) และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.2061$) ดังแสดงในตารางที่ 49)

2. ในเรื่องท่านต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ คู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 กับนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป โดยนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.410$ และ $\bar{X} = 2.527$ ตามลำดับ) มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 ($\bar{X} = 2.866$) และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.015$) ดังแสดงในตารางที่ 50

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับ
ความต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย จำแนกตามผล
สัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยวิธีเชฟเฟ่

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.25	2.25-2.75	2.76-3.25	3.26 ขึ้นไป
		3.551	3.883	4.067	4.206
ต่ำกว่า 2.25	3.551	-	NS	S*	S*
2.25-2.75	3.883		-	NS	NS
2.76-3.25	4.067			-	NS
3.26 ขึ้นไป	4.206				-

* P < 0.05

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษา เกี่ยวกับ
ความต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ จำแนกตามผล
สัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยวิธีเชฟเฟ่

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	คะแนนเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.25	2.25-2.75	2.76-3.25	3.26 ขึ้นไป
		2.410	2.527	2.866	3.015
ต่ำกว่า 2.25	2.410	-	NS	S*	S*
2.25-2.75	2.527		-	S*	S*
2.76-3.25	2.866			-	NS
3.26 ขึ้นไป	3.015				-

* P < 0.05

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันในบางเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 ต้องการศึกษาคือในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย น้อยกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.25-2.75 ต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 3.26 ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่า รู้จักความสามารถของตนเองที่ไม่สามารถสู้เพื่อนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงได้ในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อ หรือมีจะนั้นก็ไม่ต้องการศึกษาต่อ ดังนั้นจึงทำให้ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ากว่า 2.25 ต้องการศึกษาคือในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย น้อยกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 2.76-3.25 และ 3.26 ขึ้นไป แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่า กลับต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเป็นอาจารย์พยาบาลทำให้ได้หยุดในวันหยุดราชการ ไม่ต้องอยู่เวรบายและเวรคึกก็เป็นได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามสถานที่สำเร็จ
มัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อที่	จุดมุ่งหมายในชีวิต	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		ค่าที
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
63.	ท่านจะทำงานด้านการพยาบาล ตามที่ศึกษา	3.924	0.912	4.163	0.924	-3.53***
64.	ท่านต้องการศึกษาต่อในสาขาการ พยาบาล เมื่อโอกาสอำนวย	3.743	1.174	4.115	0.942	-4.52***
65.	ท่านต้องการ เป็นอาจารย์พยาบาล มากกว่าพยาบาลประจำการ	2.554	1.241	2.800	1.254	-2.52
66.	ท่านต้องการ เป็นพยาบาลใน โรงพยาบาลเอกชนมากกว่า โรงพยาบาลของรัฐ	2.779	1.095	2.634	1.100	1.69
67.	ท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาค เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชดใช้ ทุนแล้ว	2.736	1.161	3.389	1.175	-7.14***
68.	ท่านต้องการมีครอบครัวเมื่อจบ การศึกษาแล้ว	2.706	1.194	2.752	1.143	-0.50
69.	ท่านจะยึดอาชีพแม่บ้านเพียงอย่าง เดียว เมื่อท่านแต่งงานแล้ว	1.640	0.829	1.569	0.794	1.12
70.	ท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิต ครอบครัวมากกว่าการทำงานใน หน้าที่ เมื่อท่านแต่งงานแล้ว	2.478	1.118	2.383	1.087	1.11

P < 0.001

จากตารางที่ 51 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนในต่างจังหวัด มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา ท่านต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย และท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทันแล้ว โดยนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.924$, $\bar{X} = 3.743$ และ $\bar{X} = 2.736$) น้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัดทั้ง 3 เรื่องตามลำดับ

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถานที่ต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกันในบางเรื่อง กล่าวคือ นักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ต้องการจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา ต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย และจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทันแล้ว น้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด เป็นที่น่าสังเกตว่าเรื่องนี้นักศึกษามีความต้องการน้อยกว่านั้น เป็นเรื่องที่มีความสอดคล้องกันทั้งสิ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครด้วย และอาจจะพลาดหวังจากการเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาที่ตนต้องการ จำเป็นต้องมาศึกษาวิชาชีพพยาบาลที่ตนสอบได้เพื่อที่จะได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป หรือเปลี่ยนอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ดังนั้นจึงมีความต้องการที่จะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา ต้องการศึกษาต่อในสาขาการพยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย และจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทันแล้ว น้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในต่างจังหวัด

จากตารางที่ 3, 8, 13 และ 16 ในภาคผนวก ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน มีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากัน มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในบางเรื่อง แต่เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของทุกกลุ่มมาทดสอบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ไม่ปรากฏว่ามีคู่ใดที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน

- ตอนที่ 4 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน และกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเป็นรายข้อ
- ตารางที่ 52 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน ของนักศึกษาพยาบาล

ข้อที่	เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน	N	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
20.	เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน	657	0.093**
21.	ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน	657	-0.137***
22.	เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวแก่เพื่อน	657	0.039
23.	ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาส่วนตัวจากเพื่อน	657	-0.008
24.	ได้มีเพื่อนเที่ยวเตร่ สนุกสนาน	657	0.024
25.	รู้จัก และเข้าใจคนมากขึ้น ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ชีวิต	656	0.039
26.	ได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมือง	657	-0.003
27.	ต้องการมีคนที่รักและไว้วางใจได้	657	-0.010
28.	ต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจ	656	-0.017
29.	เพื่อเป็นเพื่อนแก้เหงา ไม่ต้องอยู่ลำพังคนเดียว	656	-0.005
30.	เพื่อความอบอุ่นใจ	657	-0.012

** p < 0.01

*** p < 0.001

จากการวางที่ 52 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = 0.093$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ในเรื่องเพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน และมีความสัมพันธ์กันในทางลบ ($r = -0.137$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001 ในเรื่องต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน

จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนบางเรื่องในระดับน้อย กล่าวคือ มีความสัมพันธ์ในทางบวกเรื่อง เพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อน และมีความสัมพันธ์ในทางลบเรื่อง ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อน แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง จะคบเพื่อนเพื่อให้คำปรึกษา และความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อนสูง แต่ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อนน้อย ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ จะคบเพื่อนเพื่อให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่เพื่อนน้อย แต่ต้องการได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือทางวิชาการจากเพื่อนมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยสำคัญในการเข้าร่วมกลุ่มคือ ความใกล้ชิด ซึ่งจะก่อให้เกิดความชอบพอกันขึ้นในภายหลัง คบหากันเป็นกลุ่มเพื่อนต่อไป (สถิติ นิยมญาติ 2525 : 106-107)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ของนักศึกษาพยาบาล

ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน	N	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
31.	พบทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน	658	-0.067*
32.	สนทนาเกี่ยวกับการเรียนการสอน	658	0.031
33.	สนทนาปัญหาเศรษฐกิจการเมือง	658	0.038
34.	สนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม	658	0.068*
35.	พูดคุยกันทักทายเรื่องเบาสมองคลาย- ความเครียด	658	0.071*
36.	ขุมนินทาผู้อื่น	657	0.046
37.	ปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัว	656	0.079*
38.	ร่วมแข่งหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน	657	-0.006
39.	ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือ พัฒนาสถาบัน	657	-0.074*
40.	ฟังการอภิปรายหรือประชุมทาง วิชาการที่สถาบันจัด	658	-0.084
41.	ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีของสถาบัน	657	-0.020
42.	ฟังวิทยุ คุโทรทัศน์ด้วยกัน	651	-0.048
43.	ร่วมกิจกรรมสังสรรค์บันเทิงของ สถาบัน	656	-0.045
44.	ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน	656	-0.074*

ตารางที่ 53 (ต่อ)

ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน	N	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
45.	ร่วมงานกันบริการสังคมและบำเพ็ญ ประโยชน์นอกสถาบัน เช่น ให้ความ แนะนำปัญหาทางคำปรึกษา	656	0.023
46.	ฟังการอภิปรายหรือประชุมทาง วิชาการนอกสถาบัน	657	-0.064
47.	ร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี นอกสถาบัน	657	-0.046
48.	ฟังดนตรี ชมการแสดงต่าง ๆ หรือ ชมภาพยนตร์	657	0.018
49.	ไปเล่นกีฬาหรือกีฬาเิกตามคลับหรือ สถานที่อื่น ๆ	657	-0.017
50.	เดินชมสินค้าและซื้อของตามศูนย์การค้า หรือห้างสรรพสินค้า	657	0.039
51.	เสาะหาอาหารอร่อย ๆ หรือแปลก ๆ รับประทาน	657	0.063

*
P < 0.05

จากตารางที่ 53 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกและในทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางลบกับกิจกรรมการทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน ($r = -0.067$) รวมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน ($r = -0.074$) ร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน ($r = -0.074$) และร่วมฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด ($r = -0.084$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับกิจกรรมการสนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม ($r = 0.068$) พูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด ($r = 0.071$) และปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัว ($r = 0.079$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนบางเรื่องในระดับน้อย กล่าวคือมีความสัมพันธ์ทางลบกับกิจกรรมการทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน รวมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือพัฒนาสถาบัน ฟังการอภิปรายหรือประชุมทางวิชาการที่สถาบันจัด และร่วมแข่งขันหรือเชียร์กีฬานอกสถาบัน แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงมีกิจกรรมการใช้เวลาในเรื่องเหล่านี้กับกลุ่มเพื่อนน้อย ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำมีกิจกรรมการใช้เวลาในเรื่องเหล่านี้กับกลุ่มเพื่อนมาก นอกจากนั้นยังพบว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับกิจกรรมการสนทนาเรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม พูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด และปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัว แสดงว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มีกิจกรรมในเรื่องเหล่านี้กับกลุ่มเพื่อนมาก ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ จะมีกิจกรรมการใช้เวลาในเรื่องเหล่านี้กับกลุ่มเพื่อนน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองจึงทำการศึกษาทบทวนวิชาความรู้แค่เพียงลำพังมากกว่าที่จะมาทบทวนวิชาความรู้ร่วมกับกลุ่มเพื่อน และการที่นักศึกษาเหล่านี้ไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ถ้าพิจารณาถึงการจัดแบ่งกลุ่มของนักศึกษาตามที่ คลาร์กและโทร (Clark and Trow, cited by Walsh 1973 : 41-43) รวมทั้ง บอลตัน และแคมเมเยอร์ (Balton and Kammayer 1967 : 146, 202-216) ใดแบ่งไว้ นักศึกษาเหล่านี้ก็จะถูกจัดไว้ในกลุ่มวิชาการ ซึ่งจะมีลักษณะที่หมกมุ่นอยู่กับวิชาการ กลัวเสียการเรียน มีความวิตกกังวลเรื่องคะแนน จึงทำให้มีความเครียดสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ จำเป็นต้องผ่อนคลายความเครียดด้วยการพูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมอง เรื่องข่าวต่าง ๆ ในวงการสังคม และปรับทุกข์ปัญหาส่วนตัวกับเพื่อน มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 54 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความประทับใจในกลุ่มเพื่อน กับเหตุผลในการ เข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล

ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน		เหตุผลในการ เข้ากลุ่มเพื่อน										
		20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
52.	r	*** 0.150	** 0.106	*** 0.181	*** 0.137	** 0.123	*** 0.139	*** 0.163	*** 0.199	*** 0.203	** 0.126	*** 0.161
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
53.	r	** 0.112	* 0.080	*** 0.161	** 0.119	** 0.103	*** 0.202	*** 0.184	*** 0.193	*** 0.193	*** 0.149	*** 0.212
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
54.	r	0.018	0.018	0.001	0.055	-0.001	-0.030	-0.086*	-0.001	-0.022	0.040	-0.017
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
55.	r	0.033	0.047	0.052	0.071*	*** 0.201	*** 0.194	*** 0.172	*** 0.261	*** 0.271	*** 0.232	*** 0.266
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
56.	r	** 0.105	0.042	** 0.123	0.011	* 0.079	* 0.081	*** 0.136	*** 0.133	*** 0.160	** 0.115	*** 0.156
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
57.	r	0.016	* 0.088	0.016	0.061	0.036	-0.012	-0.018	-0.023	0.001	0.037	0.014
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	656

ตารางที่ 54 (ต่อ)

ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน		เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน										
		20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
58.	r	0.135***	0.163***	0.174***	0.130***	0.054	0.160***	0.190***	0.158***	0.196***	0.114**	0.188***
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
59.	r	-0.015	-0.022	0.067*	0.065*	0.014	0.004	-0.088*	0.046	-0.066*	-0.026	0.031
	N	656	656	656	656	656	655	656	656	655	656	657
60.	r	0.135***	0.157***	0.175***	0.175***	0.127**	0.136***	0.181***	0.235***	0.238***	0.133**	0.189**
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
61.	r	0.063	0.063	0.105**	0.113**	0.144***	0.266***	0.196***	0.168***	0.175***	0.114**	0.155**
	N	656	656	656	656	656	655	656	656	655	655	656
62.	r	0.038	0.023	0.065*	0.104**	0.017	0.030	-0.018	0.001	0.040	-0.015	0.006
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657

* p < 0.05

** p < 0.01

*** p < 0.001

ดูรายละเอียดเกี่ยวกับ "ข้อที่" ในแบบสอบถามภาคผนวกประกอบ

จากตารางที่ 54 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความประทับใจในกลุ่มเพื่อน กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้งในทางบวกและในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 ดังต่อไปนี้ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน กลุ่มเพื่อนให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้งที่มีสมาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ และกลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดีเมื่อมีปัญหา (ข้อ 52, 53 และ 60) มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนหมดทั้ง 11 ข้อ (r ค่าสุด = 0.080 r สูงสุด = 0.238) รองลงมาคือความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่อง กลุ่มเพื่อนให้กำลังใจท่านในการศึกษาเพื่อนของท่านเสียสละโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน และกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้จักปรับตัวในการสมาคมกับผู้อื่น (ข้อ 58, 56 และ 61) มีจำนวน 10 ข้อ และอีกเรื่องละ 9 ข้อ ตามลำดับ (r ค่าสุด = 0.079 r สูงสุด = 0.266) น้อยที่สุดคือความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่อง กลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน และเรื่องเพื่อนมักจะขิงขีชิงแค้นและคอนแคะท่าน อยู่เสมอ (ข้อ 54 และ 57) มีจำนวนเพียงเรื่องละ 1 ข้อ เท่านั้น ($r = -0.086$ และ $r = 0.088$ ตามลำดับ) เป็นที่น่าสนใจกว่าความสัมพันธ์ระหว่างความประทับใจในกลุ่มเพื่อนกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน มีจำนวนเพียง 3 ข้อ เท่านั้น ที่เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ ข้อ 54 กับข้อ 26 ไ้แก่ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมือง ($r = -0.086$) ข้อ 59 กับข้อ 26 และข้อ 28 คือ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมือง และเพื่อต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจ ($r = -0.088$ และ $r = -0.066$ ตามลำดับ)

จากผลการวิจัย พบว่า ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนในระดับน้อย กล่าวคือ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่อง กลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน กลุ่มเพื่อนให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้งที่มีสมาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ กลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดีเมื่อมีปัญหา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนหมดทุกข้อ และความประทับใจในกลุ่มเพื่อนบางเรื่อง มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพียงบางข้อ โดยเป็นความสัมพันธ์ในทางลบเพียง 3 ข้อ เท่านั้น ไ้แก่

ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่อง กลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน เพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมือง ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน เรื่อง กลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ทางเศรษฐกิจการเมือง และเพื่อต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจ แสดงว่านักศึกษาที่มีความ ประทับใจในกลุ่มเพื่อนในเรื่องต่าง ๆ สูง ก็จะมีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนสูงด้วย ยกเว้น นักศึกษาที่มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนทั้ง 2 เรื่องถึงกล่าวสูงเท่านั้น ที่จะมีเหตุผลในการเข้า กลุ่มเพื่อนทั้ง 2 เรื่องถึงกล่าวต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาที่มีความประทับใจว่า กลุ่มเพื่อนมัก จะเอาเปรียบท่านและกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่านสูง มีทัศนคติหรือคุณค่าที่ไม่สอดคล้องกับกลุ่ม เพื่อน จึงเลิกคบเพื่อนที่มีคุณค่าหรือทัศนะไม่ตรงกัน และจะเข้ากลุ่มใหม่ก็ต่อเมื่อพบเพื่อนที่มีทัศนคติ หรือคุณค่าที่สอดคล้องกัน (เฟลคแมน และนิวคอมบ์ อ้างใน ประภอบ คุปรัตน์ 2525 : 180-187) ทั้งนี้จึงทำให้มีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจ การเมือง และเพื่อต้องการคนที่เข้าใจและเห็นใจต่ำ ในขณะที่เดียวกันนักศึกษามีความประทับใจ ว่ากลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน และกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่านต่ำ ก็จะมีเหตุผลในการเข้า กลุ่มเพื่อนทั้ง 2 เรื่องถึงกล่าวสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความประทับใจในกลุ่มเพื่อน กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน

ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน		กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน										
		31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
52.	r	*** 0.157	*** 0.129	** 0.097	** 0.109	* 0.082	* -0.067	*** 0.132	-0.003	*** 0.137	* 0.086	* 0.069
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
53.	r	*** 0.129	*** 0.143	*** 0.163	*** 0.144	*** 0.165	0.002	** 0.097	-0.038	0.024	-0.018	-0.066*
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
54.	r	0.048	-0.001	0.054	-0.028	-0.040	*** 0.161	-0.054	0.025	0.020	0.041	0.033
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
55.	r	** 0.109	** 0.126	* 0.084	** 0.106	*** 0.260	* 0.080	*** 0.149	-0.015	* 0.074	0.028	0.011
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
56.	r	0.059	0.012	** 0.097	** 0.091	0.027	* -0.076	0.042	0.040	** 0.095	0.059	0.044
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
57.	r	+0.050	-0.031	0.003	-0.014	-0.006	*** 0.170	0.044	0.026	-0.039	0.055	0.042
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ความประหมัดใจในกลุ่มเพื่อน		กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน										
		31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
58.	r	0.150 ^{***}	0.145 ^{***}	0.157 ^{***}	0.147 ^{***}	0.108 ^{**}	-0.049	0.106 ^{**}	-0.015	0.079 [*]	0.109 ^{**}	0.010
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
59.	r	-0.029	-0.036	-0.038	-0.032	-0.018	0.107 ^{**}	-0.011	-0.009	-0.010	0.060	0.018
	N	657	657	657	657	657	656	655	656	656	657	656
60.	r	0.157 ^{***}	0.142 ^{***}	0.132 ^{***}	0.146 ^{***}	0.170 ^{***}	0.062	0.204 ^{***}	0.021	0.088 [*]	0.086 [*]	0.069 [*]
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
61.	r	0.114 ^{**}	0.130 ^{***}	0.124 ^{**}	0.151 ^{***}	0.098 ^{**}	0.015	0.095 ^{**}	0.029	0.140 ^{***}	0.052	0.109 ^{**}
	N	657	657	657	657	657	656	655	656	656	657	656
62.	r	-0.030	-0.011	0.024	-0.009	-0.108 ^{**}	0.132 ^{***}	0.050	0.043	0.003	0.050	-0.010
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน		กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน									
		42	43	44	45	46	47	48	49	50	51
52.	r	*** 0.164	** 0.091	0.040	* 0.080	0.023	0.012	*** 0.158	0.046	*** 0.130	*** 0.197
	N	561	656	656	656	656	657	657	657	657	657
53.	r	** 0.101	0.005	0.014	0.036	-0.019	-0.058	0.055	-0.019	*** 0.141	** 0.111
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
54.	r	-0.011	-0.017	0.052	0.005	** 0.092	* 0.084	0.001	** 0.107	0.021	0.029
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
55.	r	*** 0.129	0.048	0.013	0.038	-0.023	0.021	*** 0.136	0.054	*** 0.170	*** 0.168
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
56.	r	0.018	* 0.073	* 0.084	** 0.094	0.031	** 0.094	** 0.095	0.046	* 0.070	*** 0.139
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
57.	r	* 0.079	0.043	0.026	* 0.070	* 0.088	** 0.103	0.014	*** 0.138	0.037	0.046
	N	651	636	656	656	656	657	657	657	657	657

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน		กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน									
		42	43	44	45	46	47	48	49	50	51
58.	r	0.075*	0.039	-0.007	0.034	0.032	0.028	0.076*	0.035	0.111**	0.144***
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
59.	r	-0.008	-0.044	0.053	0.026	0.071*	0.082*	-0.052	0.096**	0.015	-0.001
	N	650	655	655	655	655	656	656	656	656	656
60.	r	0.106**	0.056	-0.009	0.070*	0.019	-0.014	0.159***	-0.015	0.164***	0.131***
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
61.	r	0.094**	0.075*	0.042	0.126**	0.018	0.050	0.102**	0.096**	0.097**	0.156***
	N	650	655	655	655	655	656	656	656	656	656
62.	r	0.033	0.011	0.065*	0.094**	0.123**	0.085*	-0.020	0.088*	0.024	0.064*
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657

* p < 0.05

** p < 0.01

*** p < 0.001

ดูรายละเอียดเกี่ยวกับ "ข้อที่" ในแบบสอบถามภาคผนวกประกอบ

จากตารางที่ 55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความประทับใจในกลุ่มเพื่อนกับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้งในทางบวกและในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 ดังต่อไปนี้ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่อง กลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน (ข้อ 52) มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนจำนวนมากที่สุดคือ 16 ข้อ (r สูงสุด = 0.164, ค่าสุด -0.066) รองลงมาคือ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านรู้จักปรับตัวในการสมาคมกับผู้อื่น กับเรื่องกลุ่มเพื่อนรับฟังและให้คำแนะนำที่ดีเมื่อมีปัญหา (ข้อ 61 และ 60) มีจำนวน 15 ข้อ และ 14 ข้อ ตามลำดับ (r สูงสุด = 0.204 r ค่าสุด = 0.069) และน้อยที่สุดคือความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนมักจะเอาเปรียบท่าน กับเรื่องกลุ่มเพื่อนไม่เข้าใจในตัวท่าน (ข้อ 54 และ 59) มีจำนวนเรื่องละ 4 ข้อ (r สูงสุด = 0.161, ค่าสุด = 0.071) เป็นที่น่าสังเกตว่าความสัมพันธ์ระหว่างความประทับใจในกลุ่มเพื่อน กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนมีอยู่เพียง 4 ข้อเท่านั้น ที่เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ ข้อ 52 กับข้อ 36 โดดแก่ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่านกับกิจกรรมชุมชนนิเทศ ($r = -0.067$) ข้อ 53 กับข้อ 41 คือ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้งที่มาฝึกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ กับการร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน ($r = -0.066$) ข้อ 56 กับข้อ 36 คือ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องเพื่อนของท่านเสียสละโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน กับการชุมชนนิเทศ ($r = -0.076$) และข้อ 62 กับข้อ 35 คือ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่านหงุดหงิดไม่สบายใจ กับการกิจกรรมพูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด ($r = -0.108$) นอกจากนั้นยังปรากฏว่าความประทับใจในกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นความประทับใจในทางลบ มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนมากที่สุด มีจำนวนเพียง 8 ข้อเท่านั้น และกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเรื่องร่วมแข่งหรือเชียร์กีฬาในสถาบัน (ข้อ 38) ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับความประทับใจในกลุ่มเพื่อนข้อใด

จากผลการวิจัย พบว่า ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนบางเรื่องในระดับน้อย และเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกทั้งสิ้น ยกเว้นเพียง 4 เรื่องเท่านั้นที่เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนเอาใจใส่เป็นห่วงใยท่าน กับการชุมชนนิเทศ ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อน

ให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้งที่มีสมาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ก็มาร่วมกิจกรรมส่งเสริม
 วัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน เรื่องเพื่อนของท่านเสียสละโดยไม่คำนึง
 ถึงผลตอบแทน กับกิจกรรมชุมชนนันทา และความประทับใจในกลุ่มเพื่อนเรื่องกลุ่มเพื่อนทำให้ท่าน
 หงุดหงิดไม่สบายใจ กับกิจกรรมการพูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียด แสดงว่านักศึกษา
 ที่มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนสูง จะมีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนสูงด้วย ยกเว้นนักศึกษา
 ที่มีความประทับใจในกลุ่มเพื่อนทั้ง 4 เรื่องทั้งกล่าวสูง จะจะมีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน
 ทั้ง 4 เรื่องทั้งกล่าวต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาที่มีความประทับใจสูง ว่ากลุ่มเพื่อนเอาใจใส่
 ห่วงใยนักศึกษา และเสียสละโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทน ก็จะมองเพื่อนหรือผู้อื่นในทันที ทำให้มี
 กิจกรรมชุมชนนันทาผู้น้อยค่า และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของสถาบัน
 บ่อยครั้ง ก็จะพบว่า มีเพื่อน ๆ ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมค่านี้นับจำนวนจำกัด โดยมีผู้ที่ไม่
 ความร่วมมือเลยเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงทำให้นักศึกษาเหล่านี้มีความประทับใจในเรื่องกลุ่มเพื่อน
 ให้ความช่วยเหลือกันทุกครั้งที่มีสมาชิกในกลุ่มต้องการความช่วยเหลือต่ำ ส่วนนักศึกษาที่มีความประทับใจ
 ในเรื่องนี้สูงนั้น อาจเนื่องจากได้เข้าร่วมกิจกรรมค่านี้น้อยหรือไม่ได้เข้าร่วมเลย ทำให้ไม่ทราบ
 ข้อเท็จจริง หรือมองข้ามข้อเท็จจริงไปก็ได้ สำหรับนักศึกษาที่มีความประทับใจสูงเรื่องกลุ่มเพื่อน
 ทำให้ท่านหงุดหงิดไม่สบายใจก็ยอมไม่ต้องการที่จะพูดคุยกับเพื่อน ๆ มากนัก ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษา
 เหล่านี้มีกิจกรรมการพูดคุยกันด้วยเรื่องเบาสมองคลายความเครียดต่ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิต กับเหตุผลในการคบเพื่อนของนักศึกษาพยาบาล

จุดมุ่งหมายในชีวิต ข้อที่	เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน											
	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	
63.	r	0.082*	0.009	0.018	-0.021	-0.088*	0.114**	0.083*	0.090**	0.103**	-0.007	0.067*
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
64.	r	0.080*	-0.018	0.009	-0.035	-0.021	0.164***	0.105**	0.082*	0.077*	0.044	0.079*
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
65.	r	0.063	0.002	0.007	-0.049	0.012	0.114**	0.169***	0.028	0.019	0.032	0.066*
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
66.	r	0.034	0.093**	-0.001	0.080*	0.098**	0.029	-0.028	0.111**	0.105**	0.093**	0.127**
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
67.	r	0.040	0.003	0.047	0.071*	-0.086*	0.034	0.090*	0.048	0.013	-0.044	-0.004
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657

ตารางที่ 56 (ต่อ)

จุดมุ่งหมายในชีวิต	ข้อที่	เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน										
		20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
68.	r	0.067*	0.100**	0.082*	0.142***	0.173***	0.050	0.089*	0.101**	0.114**	0.189***	0.180***
	N	657	657	657	657	675	656	657	657	656	656	657
69.	r	-0.029	0.078*	0.019	0.049	0.095**	-0.040	0.001	-0.040	-0.006	0.071*	0.011
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657
70.	r	-0.044	0.038	0.029	0.084*	0.096**	0.022	-0.091**	0.028	0.026	0.114**	0.073*
	N	657	657	657	657	657	656	657	657	656	656	657

* P < 0.05
 ** P < 0.01
 *** P < 0.001

กระจายละเอียดเกี่ยวกับ "ข้อที่" ในแบบสอบถามภาคผนวกประกอบ

จากตารางที่ 56 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิตกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้งในทางบวกและทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 กล่าวคือ จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านต้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว (ข้อ 68) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน จำนวนมากที่สุดถึง 10 ข้อ (r สูงสุด = 0.189 r ต่ำสุด = 0.067) รองลงมาคือจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา และเรื่องท่านต้องการเป็นพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ (ข้อ 63 และข้อ 66) มีจำนวนเท่ากัน คือเรื่องละ 7 ข้อ (r สูงสุด = 0.127 r ต่ำสุด = 0.067) และจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านต้องการเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาลประจำการ เรื่องท่านจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว และเรื่องท่านจะยึดอาชีพแม่บ้านเพียงอย่างเดียวเมื่อท่านแต่งงานแล้ว (ข้อ 65, 67 และ 69) มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงเรื่องละ 3 ข้อ (r สูงสุด = 0.169 r ต่ำสุด = 0.066) เป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิตกับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกทั้งสิ้น ยกเว้นเพียง 2 ข้อเท่านั้นที่เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ ข้อ 63 กับข้อ 24 ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้มีเพื่อนเที่ยวเตร่สนุกสนาน ($r = -0.088$) และข้อ 70 กับข้อ 26 คือ จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อท่านแต่งงานแล้ว กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด เห็นทาง เศรษฐกิจการเมือง ($r = -0.091$)

จากผลการวิจัย พบว่า จุดมุ่งหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนบางเรื่องในระดับน้อย และเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกทั้งสิ้น ยกเว้นอยู่เพียง 2 เรื่องเท่านั้นที่เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะทำงานด้านการพยาบาลตามที่ศึกษา กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้มีเพื่อนเที่ยวเตร่สนุกสนาน และจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อท่านแต่งงานแล้ว กับเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด เห็นทาง เศรษฐกิจการเมือง แสดงว่านักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตสูง ก็จะมีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนสูงด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตทั้ง 2 เรื่องดังกล่าวสูง จึงจะมีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนทั้ง 2 เรื่องดังกล่าวต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องจะทำงาน

คำนการพยาบาลตามที่ศึกษามาสูง ใ้ให้ความสนใจและใช้เวลาส่วนใหญ่ให้หมดไปในการศึกษา
 ค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาชีพ ถ้าพิจารณาในแง่การแบ่งกลุ่มของนิสิตนักศึกษาตามที่ บอลตัน และ
 แคมเมเยอร์ (Balton & Kammayer 1967 : 146, 202-216) ทลออกจน สะอาค โสมะบุตร
 (2528 : 25-26) ใ้จักไว้ นักศึกษาเหล่านี้จะจัดอยู่ในกลุ่มวิชาชีพ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน
 เกี่ยวกับอาชีพ สนใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อฝึกทักษะและประสบการณ์ทางอาชีพ หวังความสำเร็จและ
 ความก้าวหน้าในชีวิต ดังนั้นจึงทำให้เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อใ้เที่ยวเตร่สนุกสนานค่า
 ส่วนนักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องนี้ค่า ก็ยอมที่จะไม่ให้ความสนใจหรือใช้เวลาส่วนใหญ่ไปใ้
 การศึกษาเล่าเรียนเพื่อฝึกทักษะหรือประสบการณ์วิชาชีพ ทำให้มีเวลาในการสังสรรค์หรือมีเวลา
 ว่างมาก ดังนั้นจึงมีเหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อใ้เที่ยวเตร่สนุกสนานสูง สำหรับนักศึกษาที่
 มีจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องจะใ้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานใ้หน้าใ้มือแ่่งงาน
 แลวสูง ยอมแสดงว่าจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาเหล่านี้อยู่ที่ครอบครัวมีใ้ความก้าวหน้าทาง
 อาชีพ จึงไม่สนใจที่จะใช้เวลาไปใ้การศึกษาเล่าเรียนหรือแ่่งการแลกเปลี่ยนความรู้ความ
 คิดเห็นเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาแ่่งอย่างใ้ใด ดังนั้นจึงทำให้เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนเพื่อใ้แลกเปลี่ยน
 ความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจการเมืองค่า ส่วนนักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องนี้ค่า
 ก็แสดงว่าจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาเหล่านี้มีใ้ค้อยู่ที่ครอบครัว จึงทำให้นักศึกษาสนใจที่จะเพิ่ม
 พูนสติปัญญาใ้กับตนเองควยการ เข้ากลุ่มกับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นทางเศรษฐกิจ
 การเมืองสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิต กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน

จุดมุ่งหมายในชีวิต ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน											
	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	
63.	r	0.167 ^{***}	0.083 [*]	0.006	-0.006	0.130 ^{***}	-0.069 [*]	0.033	-0.003	0.093 ^{**}	-0.000	-0.020
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
64.	r	0.084 [*]	0.061	0.029	-0.014	0.003	-0.039	-0.048	0.031	0.095 ^{**}	0.056	0.008
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
65.	r	-0.001	-0.015	0.052	-0.001	-0.001	0.142 ^{***}	0.112 ^{**}	0.040	0.003	0.044	0.069 [*]
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
66.	r	-0.026	-0.045	-0.014	0.028	-0.001	0.142 ^{***}	0.112 ^{**}	0.095 ^{**}	0.016	0.066 [*]	0.019
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
67.	r	0.093 ^{**}	0.113 ^{**}	0.109 ^{**}	0.082 [*]	-0.007	-0.010	-0.022	0.053	0.024	0.035	0.096
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657

ตารางที่ 57 (ต่อ)

จุดมุ่งหมายในชีวิต	ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน										
		31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
68.	r	-0.010	-0.042	0.055	0.038	0.034	0.061	0.040	0.037	-0.058	0.018	0.034
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
69.	r	-0.055	-0.043	0.056	0.003	-0.022	0.040	0.037	0.051	-0.042	0.037	0.082*
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657
70.	r	-0.077*	-0.032	-0.044	0.001	0.063	0.033	0.093**	0.046	-0.068	0.007	0.010
	N	658	658	658	658	658	657	656	657	657	658	657

* P < 0.05

** P < 0.01

*** P < 0.001

บรรยายละเอียดเกี่ยวกับ "ข้อที่" ในแบบสอบถามภาคผนวกประกอบ.

ตารางที่ 57 (ต่อ)

จุดมุ่งหมายในชีวิต ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน										
	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	
63.	r	0.051	-0.004	0.030	-0.031	-0.046	-0.086*	-0.061	-0.095**	-0.059	-0.061
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
64.	r	0.009	-0.014	0.067*	0.020	0.028	-0.023	0.007	-0.049	0.042	0.033
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
65.	r	-0.089*	0.047	0.062	0.056	0.049	0.021	-0.005	0.009	-0.014	0.041
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
66.	r	0.024	0.078*	0.098**	0.013	0.008	0.068*	0.159***	0.200***	0.143***	0.105**
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
67.	r	0.053	-0.032	0.067*	0.022	0.045	0.037	-0.001	-0.079*	-0.013	0.036
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657

ตารางที่ 57 (ต่อ)

จุดมุ่งหมายในชีวิต ข้อที่	กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน										
	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	
68.	r	0.002	0.037	-0.008	0.061	0.063	0.055	0.037	0.071*	0.098**	0.097**
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
69.	r	-0.008	0.006	0.010	0.065*	0.053	0.093**	0.034	0.131***	0.057	0.092**
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657
70.	r	0.059	0.012	0.004	0.064*	0.008	0.060	0.143***	0.074*	0.103**	0.102**
	N	651	656	656	656	656	657	657	657	657	657

*
P < 0.05
**
P < 0.01

P < 0.001

กรายละเอียดเกี่ยวกับ "ข้อที่" ในแบบสอบถามภาคผนวกประกอบ

จากตารางที่ 57 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิต กับ กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้งในทางบวกและทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001, 0.01 และ 0.05 โดยที่จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านต้องการ เป็นพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ (ข้อ 66) มีความสัมพันธ์กับ กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนมากที่สุดจำนวน 11 ข้อ จากจำนวนทั้งสิ้น 21 ข้อ (r สูงสุด = 0.200 r ต่ำสุด 0.066) ส่วนจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านต้องการศึกษาต่อในสาขาการ พยาบาลเมื่อโอกาสอำนวย และเรื่องท่านต้องการมีครอบครัวเมื่อจบการศึกษาแล้ว (ข้อ 64 และ ข้อ 68) มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนน้อยที่สุดจำนวนเพียงเรื่องละ 3 ข้อ เท่านั้น (r สูงสุด = 0.098 r ต่ำสุด = 0.067) ความสัมพันธ์ที่โคหังหมคล้วนแต่ เป็นความสัมพันธ์ในทางบวกทั้งสิ้น โดยมีความสัมพันธ์ในทางลบอยู่เพียง 6 ข้อเท่านั้น คือ ข้อ 63 กับข้อ 36, 47 และ 49 โคแก่ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะทำงานด้านการ พยาบาลตามที่ศึกษามา กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเรื่องช้อปปิ้งนิตาผู้อื่น ($r = -0.069$) เรื่องร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน ($r = -0.086$) และ เรื่องไปเต้นรำหรือคิสโกตามคลับหรือสถานอื่น ๆ ($r = -0.095$) ข้อ 65 กับข้อ 42 คือ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านต้องการ เป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่าพยาบาล ประจำการ กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเรื่องฟังวิทยุ คูโทรทัศน์ด้วยกัน ($r = -0.089$) ข้อ 67 กับข้อ 49 คือ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะไปเป็นพยาบาล ในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเรื่อง ไปเต้นรำหรือคิสโกตามคลับหรือสถานอื่น ๆ ($r = -0.079$) และข้อ 70 กับข้อ 31 คือ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการ ทำงานในหน้าที่เมื่อท่านแต่งงานแล้ว กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเรื่องทบทวนวิชาความรู้ รวมกัน ($r = -0.077$)

จากผลการวิจัย พบว่า จุดมุ่งหมายในชีวิตมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการใช้เวลา ในกลุ่มเพื่อนบางเรื่องในระดับน้อย และเป็นความสัมพันธ์ในทางบวกทั้งสิ้น ยกเว้นเพียง 6 เรื่อง เท่านั้นที่เป็นความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านจะทำงานด้านการ พยาบาลตามที่ศึกษามา กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนเรื่องช้อปปิ้งนิตาผู้อื่น เรื่องร่วม กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีนอกสถาบัน และเรื่องไปเต้นรำหรือคิสโกตามคลับหรือสถาน

อื่น ๆ จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่านต้องการ เป็นอาจารย์พยายามมากกว่าพยายามประจำการ
 กับกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เรื่องฟังวิทยุ คุุโทรทัศน์ด้วยกัน จุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่องท่าน
 จะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาคเมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้ว กับกิจกรรมการใช้
 เวลาในกลุ่มเพื่อน เรื่อง ไปเล่นรำหรือศิลปะการละครหรือสถานที่อื่น ๆ และจุดมุ่งหมายในชีวิตเรื่อง
 ท่านจะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่เมื่อท่านแต่งงานแล้ว กับกิจกรรม
 การใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน เรื่อง ทบทวนวิชาความรู้ร่วมกัน แสดงว่านักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตสูง
 ก็จะมีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนสูงด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตทั้ง 6 เรื่อง
 ทั้งกล่าวสูง จึงจะมีกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนทั้ง 6 เรื่องทั้งกล่าวต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก
 นักศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายจะทำงานด้านการศึกษาตามที่ศึกษามา และจะไปเป็นพยาบาลในส่วนภูมิภาค
 เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือเมื่อชกโชทุนแล้วสูง ย่อมจะต้องให้ความสนใจกับการศึกษาเล่าเรียน
 เพื่อฝึกทักษะ และประสบการณ์ทางอาชีพ เพราะมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนซึ่งได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้น
 นักศึกษาเหล่านี้จึงให้ความสนใจกับกิจกรรมอื่น ๆ น้อยกว่าการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะกิจกรรม
 อื่นที่อยู่นอกสถาบันซึ่งต้องใช้เวลายาวนานกว่ากิจกรรมภายในสถาบัน จึงทำให้ให้นักศึกษาเหล่านี้มีกิจกรรม
 ชุมนุมกับนทานผู้อื่น ไปเล่นรำหรือศิลปะ การละครหรือสถานที่อื่น ๆ และร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม
 ประเพณีนอกสถาบันต่ำ สำหรับนักศึกษาที่มีความต้องการสูงที่จะเป็นอาจารย์พยาบาลมากกว่า
 พยาบาลประจำการ ก็ย่อมจะต้องให้ความสนใจกับการศึกษามากกว่าผู้ที่ต้องการเป็นพยาบาล
 ประจำการ ทั้งนี้เพราะการคัดเลือกผู้ที่ เป็นอาจารย์พยาบาลส่วนใหญ่จะคัดเลือกจากผู้ที่ มีผลการ
 ศึกษาคดี จึงทำให้ให้นักศึกษาเหล่านี้มีกิจกรรมการฟังวิทยุ คุุโทรทัศน์ กับกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นกิจกรรม
 ภายในสถาบันต่ำ ส่วนนักศึกษาที่จะให้ความสำคัญแก่ชีวิตครอบครัวมากกว่าการทำงานในหน้าที่
 เมื่อแต่งงานแล้วสูงนั้น ก็ย่อมที่จะให้ความสำคัญในการศึกษาน้อย จึงทำให้มีกิจกรรมการทบทวน
 วิชาความรู้ร่วมกันกับกลุ่มเพื่อนต่ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย